

תחילת תוקף.

12. הפקודה הזאת תיכנס לתקפה ביום שיקבעהו הנציב העליון בהודעה בעיתון.

התוספת.

1. הכללים האלה ייקראו כללי המדידות (דמים), 1946. שם.
- 2—(1) הדמים, שיש לשלמם תמורת העבודה הבאה, שאותה מבצע פקיד כל־שהוא של מחלקת המדידות, היינו —
- (א) מדידות, שעליהן הגיש בקשה בעל קרקע כל־שהוא, או
- (ב) בדיקת התסריט, שהכינו מודד בעל־רשיון, והשלישו בעל־קרקע כל־שהוא בקשר אל רישום כל טראנסאקציה בקרקע לפי פקודת העברת הקרקעות, או
- (ג) כל עבודה אחרת, שיבצע אותה פקיד כל־שהוא של מחלקת המדידות לפי בקשת אדם כל־שהוא.
- פרק פ"א.
- ישולמו בשיעור חמש מאות מיל השעה או החלק של שעה, שבהמשכם הועבד אותו פקיד בעבודה כזאת.
- (2) נוסף על הדמים שנוקבו בכלל־משנה (1) של הכלל הזה ישלם האדם, המבקש על ביצוע כל עבודה בידי פקיד כל־שהוא של מחלקת המדידות, בגין —
- (א) יציאות החמרים הדרושים לאותה עבודה, וכן
- (ב) הוצאות הנסיעה של כל פקיד כזה העובד באותה עבודה, אותו סכום, שיהיה המנהל עשוי לקבעו.
- פקודו.
3. אדם כל־שהוא, המבקש על ביצוע עבודה כל־שהיא בידי פקיד כל־שהוא של מחלקת המדידות, ישלש — אם ידרוש ממנו המנהל לעשות כן, לפני שיתחיל אותו פקיד כל־שהוא אותה עבודה — פקדון לחשבון הדמים המשתלמים לפי כלל משנה (1) ולחשבון הסך המשתלם לפי כלל־משנה (2) של כלל 2 מן הכללים האלה, כדי אותו סכום שיקבעהו המנהל, ומקום שהושלש אותו פקדון, ישולם הסך המשתלם לפי אותו כלל מאותו פקדון, ויתרתו — אם תהיה יתרה כל־שהיא — תוחזר למפקיד.

א. ג'. קאנינגהם
נציב עליון.

29 בינואר, 1946.

פקודת בתי־סוהר,

כס' 3 לש' 1946.

- פקודה הבאה להפיקע ולחוקק מחדש את פקודת בתי־הסוהר, 1940.
- חוק יחוק בידי הנציב העליון לפלשת־נה (א"), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—
1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת בתי־הסוהר, 1946. שם קצר.
- חלק א' — אקדמות.
2. בפקודה הזאת —
- "אסיר" כולל את כל בני־אדם הכלואים בהמשך לפסק־דין של בית־משפט לאחר שנתחייבו בדין בבית־משפט או במסיבה אחרת, או הנתונים במשמר בהיתר או כחוק כשהם מחכים לגירוש, שפיטה, גור־דין, הוצאה להורג או עניין אחר, או שנמסרו למאסר לפי כתב מאת בית־משפט אזרחי ;
- "אסיר אזרחי" מובנו אסיר כל־שהוא שאינו אסיר פלילי ;
- "אסיר פלילי" מובנו אסיר כל־שהוא שנמסר כהלכה למשמר לפי כתב, פקודת־מעצר או צו של בית־משפט כל־שהוא או רשות כל־שהיא שבדידה שיפוט פלילי או לפי צו של בית־משפט צבאי ;
- "אסיר פלילי שנתחייב בדין" מובנו אסיר פלילי כל־שהוא שהוצא עליו גור־דין של בית־משפט או בית־משפט צבאי וכולל אדם שנעצר לפי קביעותיו של סעיף 54 מפקודת הפרוצדורה הפלילית (שפיטה לפי כתב אשמה) ;
- "בית־סוהר" מובנו בית־סוהר כל־שהוא שהוכרו לבית־סוהר לפי סעיף 3 וכולל כל בית־סוהר זמני ;
- פרק 5'.

„הפץ אסור” מובנו חפץ כל־שהוא אשר הכנסתו אל, או הוצאתו מן, בית־סוהר או החזקתו בידי אסיר נאסרו בפקודה הזאת ;
 „נציב” מובנו נציב בתי־הסוהר וכולל את המשנה לנציב בתי־הסוהר ;
 „עריק” מובנו פקיד בתי־סוהר הנעדר מתפקידו, בלי סיבה מסתברת, במשך תקופה העולה על עשרים־ואחד יום ;
 „פקיד בית־סוהר” מובנו כל איש מאנשי השירות ;
 „פקיד בית־סוהר גבוה” מובנו פקיד בית־סוהר בדרגת רב־קצין או למעלה מכן ;
 „פקיד בית־סוהר נמוך” מובנו פקיד בית־סוהר שלמטה מדרגת רב־קצין ;
 „רב־קצין” מובנו הפקיד הגבוה הממונה אותה שעה על בית־סוהר וכולל כל פקיד בית־סוהר או אדם אחר שנחמנה לממונה על בית־סוהר או לבצע את חובותיו של רב־קצין, כולן או מקצתן ;
 „שירות” מובנו שירות בתי־הסוהר של פלשתינה (א״י) ;
 „תזונה מופחתת” מובנה תזונת־הענשה שאינה גוררת עטה פיטורים מעבודה ;
 „תזונת־ענושים” מובנה תזונת־הענשה המספיקה לקיים בחיים במשך תקופה מוגבלת, בתנאי שאינה באה בצירוף עבודה.

חלק ב' — בתי־סוהר.

3.—(1) הנציב העליון רשאי להכריז בהודעה כי בניין, מהנה או מקום אחר כל־שהם בפלשתינה (א״י), יהיו בית־סוהר לפי הפקודה הזאת ; ובדומה לכך רשאי הוא להכריז כי כל בית־סוהר כזה יפסוק מלהיות בית־סוהר לצרכי הפקודה הזאת.

(2) בניין, מחנה או מקום אחר כל־שהם המשמשים — בשעת תחילת תקפה של הפקודה הזאת — בית־סוהר, יהיו רואים אותם כאילו הוכרזו לבית־סוהר בהתאם לסעיף־קטן (1).

בתי־סוהר זמניים.

4. כל־אימת —

(א) שמחלבן לנציב כי מספר האסירים בבית־סוהר כל־שהוא גדול מן המספר שאפשר להחזיקו שם בנחותה ושלא נוח להעביר את מספר־היתר לבית־סוהר אחר ; או

(ב) שבגלל פרוץ מגפות בתחומי בית־סוהר כל־שהוא או בגלל סיבה אחרת כל־שהיא, רצוי להתקין מחסה זמני ומשמר בטיח לאסירים כל־שהם,

ייעשו סידורים, כפי שיהיה הנציב — בהסכמרו של הנציב העליון — עשוי להורותם, לשם מתן מחסה ומשמר בטיח בבתי־סוהר זמניים לאותו מספר מן האסירים שאי־אפשר להחזיקו מתוך נחותה או לבטח בבית־הסוהר, וכל בית־סוהר זמני כזה יהיה בית־סוהר לצרכי הפקודה הזאת.

חלק ג' — שופטים תרים.

5.—(1) הנציב העליון רשאי למנות בני־אדם מוכשרים ונאותים כל־שהם להיות שופטים תרים (ת״ו קמוצה) לבית־סוהר כל־שהוא.

(2) חברי הנועד הפועל ושופטי בית־המשפט העליון יהיו שופטים תרים בתוקף משרתם בכל בתי־הסוהר בפלשתינה (א״י). כל מושל מחוז וכל שופט של בית־משפט מחוזי יהיו שופטים תרים בתוקף משרתם לכל בתי־הסוהר במחוזם.

(3) שופטות תרות (ת״ו קמוצה) מותר למנות רק לאותו חלק של כל בית־סוהר אשר הוקצה למעצרו של אסירות.

(4) שופט־ת בתוקף משרתו רשאי לבקר בכל עת בבית־סוהר כל־שהוא שבו הוא שופט־ת, ושופט־ת ממונה רשאי לבקר בכל עת בבית־הסוהר, שלו נתמנה.

(5) שופט־ת כל־שהוא רשאי —

(א) לדרוש את כל הספרים, הניירות והרשומות הנוגעים בהנהלה ובמשמעת של בית־הסוהר ;

(ב) לבקר בכל חדר־סוהר, חצר ותא ולראות כל אסיר כלוא ;

(ג) לבדוק ולבחון את איכותו ואת כמותו של מזון האסירים ;

(ד) לברר, כל־כמה שאפשר, אם נוהגים בדיקת לפי הכללים והתקנות ; וכן

- (ה) אם הוא זכר (זיין וכ"ף קמוצות) להשתמש בכל הכוחות שהוענקו בסעיפים 85 ו-86 מן הפקודה הזאת.
- (6) לאחר סיום הביקור ירשום כל שופט-תר בספר שיש להחזיקו לצורך זה אותן הערות, הצעות או המלצות אשר יראה לנאות להעירן, להציען או להמליץ עליהן.
- (7) כל שופט-תר, להבדיל משופט-תרה, יהיה כוחו יפה — לצרכי הפקודה הזאת — להזמין עדים ולהשביע.

חלק ד' — רופאים ממשלתיים.

6. חובותיו של רופא הממשלתי של בית-סוהר תבוצענה בידי אותם רופאים ממשלתיים של ממשלת פלשתינה (א"י) אשר מנהל שירותי הרפואה יהיה עשוי למנותם.

מינוי רופאים
ממשלתיים.

7.—(1) מתוך כפיפות לפיקוחו של הנציב תהיה ההשגחה הכללית על בריאותם של האסירים בידי הרופא הממשלתי, והוא ימסור דין-וחשבון לנציב ויביא לידיעתו של רב-הקצין מסיבות כל-שהן הכרוכות בבית-הסוהר או בטיפול באסירים, שמתלבן לו בהן — בזמן מן הזמנים — שהן דורשות תשומת-לב מטעמים רפואיים.

חובותיהם של
רופאים ממשלתיים.

(2) הרופא הממשלתי של בית-סוהר מרכזי יבקר בו מדי יום ביומו; הרופא הממשלתי של בית-סוהר אחר כל-שהוא יבקר בו לכל הפחות אחת לשבוע וגם כלאימת שיידרש לטפל בבני-אדם חולים בבית-הסוהר או למטרה אחרת כל-שהיא.

(3) אדם כל-שהוא לא יועבד בעבודה ממין כל-שהוא או יהיה נתון להונאה מוגבלת, אלא-אם אישר הרופא הממשלתי שהוא מסוגל לאותה עבודה או לקבל אותה הונאה.

(4) הרופא הממשלתי יבדוק כל אסיר בשעת קבלתו ולפני פטורו וירשום את מצב-בריאותו ואותן עובדות הכרוכות בכך שתהיינה עשויות להיקבע.

(5) הרופא הממשלתי יבדוק כל אסיר הנתון לתזונה מוגבלת, או במאסר בדידות או בבית-חולים, או שנמסר לו עליו כי הוא חולה.

(6) לאחר מותו של אסיר כל-שהוא, ירשום הרופא הממשלתי בפנקס את הפרטים הבאים, במידה שאפשר לבררם, דהיינו —

(א) היום שבו התאונן המנוח לראשונה על מחלה, או ראו שהוא חולה;

(ב) העבודה שעסק בה באותו יום, אם עסק בעבודה;

(ג) שיעור תזונתו באותו יום;

(ד) היום שבו נתקבל לבית-חולים;

(ה) היום שבו הודיעו בראשונה על מחלתו לרופא הממשלתי או לאדם הסר למשמעתו;

(ו) סיב המחלה;

(ז) מתי ראת הרופא הממשלתי, או הסר למשמעתו, את המנוח בפעם האחרונה לפני מותו;

(ח) מתי מת האסיר וכן (במקרים שבהם עורכים בדיקה לאחר המות) דין-וחשבון על מראה הגוייה אחרי המות, יחד עם הערות מיוחדות כל-שהן שיהיה נראה לרופא הממשלתי שהן דרושות.

חלק ה' — שירות בתי-סוהר.

ארגון.

8. כל קביעותיהם של הפקודה הזאת, ושל כל צווים שיינתו או כללים שיתקנו בהמשך לה, יחולו על כל בני-אדם אשר, בשעת תחילת תקפתה של הפקודה הזאת, ישרתו כפקידי בית-סוהר לפי קביעותיה של פקודה קודמת כל-שהיא, הנוגעת בפקידי בית-סוהר, כאילו נתמנו אותם פקידים לפי הפקודה הזאת; ושירות לפי כל פקודה קודמת כזאת יהיו רואים אותו — לצרכי הפקודה הזאת — כשירות לפי הפקודה הזאת.

חלות הפקודה על
פקידי בתי-סוהר
קיימים.

9. כונן יתכונן שירות שיהיה נודע בשם שירות בתי-הסוהר של פלשתינה (א"י), שישמש להנהלתם של בתי-סוהר ולמשמרתם הבטיחה של אסירים ולעניינים הכרוכים בכך.

קביעת השירות.

10. השירות יהיה מורכב מאותו מספר של פקידי בתי-סוהר גבוהים ופקידי בתי-סוהר נמוכים, שיהיה הנציב העליון עשוי להורותו מזמן לזמן.

הרכב השירות.

11. חבר פקידי בית־סוהר יהיה מורכב מן הדרגות הבאות, אלא־אם יצוה הנציב העליון.
 הרכב אחר: —
 פקידי בית־סוהר גבוהים.
 נציב בתי־סוהר.
 משנה לנציב בתי־סוהר.
 רב־קצין.
 סגן רב־קצין בכיר.
 סגן רב־קצין.
 פקידי בית־סוהר נמוכים.
 מפקחים בריטיים.
 מפקחים פלשתינאיים (א"י).
 סרג'אנטים שומרים בריטיים של בתי־סוהר.
 סרג'אנטים שומרים פלשתינאיים (א"י) של בתי־סוהר.
 קורפורלים שומרים פלשתינאיים (א"י) של בתי־סוהר.
 שומרים בריטיים של בתי־סוהר.
 שומרים פלשתינאיים (א"י) של בתי־סוהר.
 מטרוניות.
 שומרות פלשתינאיות (א"י) של בתי־סוהר.
 מדריכים סכניים.
12. כל פקידי בית־סוהר גבוהים יתמנו בידי הנציב העליון, וכן רשאי הנציב העליון למנות כל נקיד או אדם אשר — מתוך כפיפות לתנאים כל־שהם — ימלא את החובות או ישמש בכוחות, כולם או מקצתם, של פקיד גבוה כל שהוא של בית־סוהר.
13. (1) בידי הנציב יהיו — מתוך כפיפות לצווים והוראות של הנציב העליון — הפיקוד האדמיניסטרטיבי, הפיקוח, השליטה, וההגתלה של בתי־סוהר ופקידי בתי־סוהר בפלש־תינה (א"י); והוא יהיה רשאי — מתוך כפיפות לקביעותיה של הפקודה הזאת, ולאותם כללים העשויים להיות מותקנים לפיה — לעשות אותם מינויים, העלאות בדרגה, העברות והודרות בדרגה ובמעלה של פקידים נמוכים אשר יהיה עשוי לראותם נכונים, והוא רשאי גם להתלות, לפטר או לשלח פקיד כל־שהוא של בית־סוהר, שאינו פקיד בית־סוהר גבוה, שהוכח בו להנחת דעתו כי הוא מתרשל או בלתי־יעיל בדרך־כלל במילוי חובותיו או בלתי־ראוי מטעם אחר למלא אותן חובות:
- בתנאי כי שום פקיד בדרגת מפקח לא ישלח ולא יפטר בלא אישורו של הנציב העליון.
- (2) הנציב העליון — מתוך כפיפות לקביעותיה של הפקודה הזאת ולצווים ולהוראות של הנציב העליון — לנסח מוזמן לזמן פקודות שלפיהן ינהגו בדרך־כלל ביחס לאותם בני־אדם בענייני גיוסם, פיטוריהם, אימונם, נשקם וחפצי שימושם, מלבושיהם וציודם, מקומות־כגוריהם, מיונם ושירותיהם המיוחדים, וכן ביחס לחלוקתם ובידיקתם, והוא רשאי גם־כן לנסח אותן פקודות ותקנות אחרות הנוגעות בפקידי בתי־סוהר האמורים, שהוא יראה אותן רצויות למניעת הונחה ושימוש לרעה, וכדי לעשות אותם פקידי בתי־סוהר יעילים במילוי חובותיהם, וכן לשם קידום משמעת.
14. הנציב יבקר ויבדוק מפעם לפעם את כל בתי־סוהר בפלשתינה (א"י), או יגרום לכך שיבקרם בהם ויבדוקם.
15. כל רב־קצין, הממונה על בית־סוהר, יפקח וישלט על כל העניינים, הקשורים אל בית־סוהר אשר עליו נחמנה אותו רב־קצין, ויהיה אחראי בפני הנציב להתנהגותם של פקידי בתי־סוהר האסירים שבשליטתו ולטיפול בהם, וכן לקיומן כהלכה של קביעות הפקודה הזאת ושל כל כללים וצווים שיותקנו לפיה — בידי פקידי בתי־סוהר האסירים.
- גיוסם ופיטוריהם של פקידי בית־סוהר.
16. (1) אדם כל־שהוא הפונה בבקשה להיכנס אל השירות, יעמוד לבדיקה רפואית ממשלתית; אישרהו — יגויס לתקופת של חמש שנים; במשך ששת החודשים הראשונים של אותה
- רשות למנות פקידי בית־סוהר גבוהים.
- כוחות כלליים של נציב.
- נציב יבדוק בתי־סוהר.
- חובותיהם של רב־קצינים.
- תנאי גיוס.

תקופה ישרת שירות-נסיון ויידרש לעבור קורס של אימונים; אם יתגלה במשך הזמן שהוא שאינו מוכשר להפקידיו או שאינו עלול להיות יעיל, רשאי הנציב לצוות שיפטר והוא יפסוק מלהשתתף אל השירות, ולא תהיה לו תביעה כלשהיא אליו.

(2) קביעותיו של סעיף-קטן (1) לא תחולנה על פקידי בית-סוהר בריטיים שגויסו בהתאם לתנאי חוים מיוחדים.

17.—(1) למרות כל דבר האמור בפקודה הזאת או בכללים כלשהם שהותקנו לפיה אפשר לגייס, למשך תקופה של שישה חדשים, אדם כלשהוא הפונה בבקשה להיכנס אל השירות. בני-אדם שגויסו כך יהיו נודעים בשם שומרי בית-סוהר זמניים נוספים, והיו כפופים — פרט למה שנקבעו להלן — לקביעותיהם של הפקודה הזאת וכל כללים שייקבעו לפיה.

(2) הנציב רשאי לפטר בכל זמן מן השירות כל שומר בית-סוהר זמני נוסף לאחר שימסור לו הודעה בכתב חודש אחד מראש.

(3) שומר בית-סוהר זמני נוסף רשאי למסור לנציב הודעה בכתב — לא יאוחר מחודש ימים לפני תום אותה תקופה של שישה חדשים — על כוונתו שלא לחדש תקופה כזאת. בהיעדר כל הודעה כזאת יהיו רואים אותו שומר בית-סוהר כמגויס לפי סעיף-קטן (1) לתקופה נוספת של שישה חדשים, אלא אם כוטר לפי סעיף-קטן (2) או גויס לשירות לתקופה נוספת לשי' סעיף 16 או לפי חוזה מיוחד.

(4) קביעותיהם של סעיפים-קטנים (2) ו-(3) בדבר מסירת הודעה תחולנה על כל תקופה נוספת כזאת של שישה חדשים כאילו הייתה זאת תקופה ראשונה של שישה חדשים לפי סעיף-קטן (1).

(5) חלקים ד', ה', ו' של כללי בית-סוהר, 1945 (המובאים בתוספת השנייה על הפקודה הזאת) לא יחולו על שומרי בית-סוהר זמניים נוספים.

(6) קביעותיהם של סעיפים 37 עד 51 של הפקודה הזאת לא תחולנה על שומרי בית-סוהר זמניים נוספים, אלא שאפשר להעניק להם פנסיות והענקות לפי סעיף 44 או לתלוים בהם — לפי סעיף 45:

בחנאי, כי כלי-אימת ששומר בית-סוהר זמני נוסף גויס אחר-כך לשירות הסדיר לפי סעיף 16 או לפי חוזה מיוחד, יובא בחשבון שירות בלתי-נפסק כלשהוא כשומר בית-סוהר זמני נוסף כשירות המכשיר לפנסיה, הענקה או קצובה אחרת לפי סעיפים 37 עד 51.

18. אדם כלשהוא שגויס לפי הפקודה הזאת יחתום, בשני פקדי בית-סוהר גבוה, על כתב-העדה (ה"א חטופה, ע"ן ודל"ת קמוצות), בטקס שנקבע, ואתו פקיד יעיד על הכתב בחתימתו.

19. אדם כלשהוא המשיב תשובה כוונת על שאלה כלשהיא מן השאלות הערוכות בכתב-ההעדה, אשם בעבירה וצפוי למאסר לשישה חדשים ולשילוחים כן השירות.

20.—(1) פקיד בית-סוהר כלשהוא בדרגת סרג'אנט שומר בית-סוהר או למטה-מכן רשאי — בכל זמן שאינו עולה על שישה חדשים ואינו פחות מחודש אחד לפני תום פרק-זמן שירותו — להציע להתקשר מחדש לשירות נוסף, והנציב רשאי — לפי ראות עיניו — לחזור ולגייסו מחדש לפרק-זמן שלא יעלה על חמש שנים:

בתנאי שמקום שאותו פקיד בית-סוהר ישלים — בגמר פרק-זמן שירותו השוטף — שירות כולל של חמש-עשרה שנה, יהיה הנציב רשאי לחזור ולגייסו לפרק-זמן בלתי-מוגבל.

(2) הנציב רשאי — בכל זמן שאינו יותר משישה חדשים או פחות מחודש אחד לפני תום שירותו של פקיד בית-סוהר, בדרגת סרג'אנט שומר בית-סוהר או למטה מכן — להציע לחזור ולגייס אותו לפרק זמן נוסף שלא יעלה על חמש שנים, או — אם בגמר פרק-זמן שירותו השוטף ישלים הפקיד שירות כולל של חמש-עשרה שנה — לפרק-זמן בלתי-מוגבל.

21. פקיד בית-סוהר בדרגת כפקח או למעלה מכן יישבע, בשעת מינויים, שבועה שנקבעה — בפני הנציב.

22. שום פקיד בית-סוהר בדרגת סרג'אנט שומר בית-סוהר או למטה-מכן לא יתפטר מן השירות או יתקלק מחובותיו לפני תום כל פרק-זמן של התקשרות, אלא אם מסר הודעה

פקידי בית-סוהר זמניים נוספים.

חתימה על כתב-העדה.

עונש על הודעות כוזבות.

התקשרות מחדש.

צורת-שבועה לפקיד בית-סוהר גבוהים ולמפקחים.

תנאי התפטרות.

בכתב לנציב שלושה חדשים מראש; ואם לא עשה כן, יהיה צפוי להיאשם בהיעדרות בלא רשות ולשמוט כל משכורת, המגיעה לו אותה שעה.

מטר מטעמים
רפואיים.

23. אפשר לפטר פקיד בית-סוהר כל-שהוא בזמן כל-שהוא במשך כל פרק-זמן של התקשרות אם פסקה מועצת רפואית ממשלתית כי איננו ראוי מבחינה שכלית או גופנית לשרת עוד בשירות.

חובותיהם וכחותיהם של פקידי בית-סוהר.

כחותיהם וחובותיהם
של פקידי בית-סוהר.

24. כל פקיד בית-סוהר ישתמש באותם כוחות וימלא אותן חובות שיהיו עשויים להיקבע, ויציית לכל הוראות בהיתר בדבר ביצוע תפקידו, שיהיה עשוי לקבלן מזמן לזמן כן הנקידים הגבוהים ממנו בשירות.

פקידי בית-סוהר לא
יהיו נוגעים בעבודה
פרטית ולא יקבלו
הענקות.

25.—(1) שום פקיד בית-סוהר לא יהיה נוגע בעבודה כל-שהיא שאינה קשורה אל ממשלת כלשתינה (א"י), ולא תהיה לו טובת-הנאה כל-שהיא, במישרים או בעקיפים, בחוזה כל-שהוא על הספקת סחורות לבית-הסוהר.

(2) שום פקיד בית-סוהר לא יקבל דמים או הענקה כל-שהם מאסירים או מידידיהם של אסירים או מכבקריהם של אסירים, ולא יהיה לו שום משא-ומתן מסחרי עמהם.

אחריות כספית של
פקידי בית-סוהר.

26.—(1) כל פקיד בית-סוהר יהיה אחראי לכל כספי ציבור שנמסרו להשגחתו או שיגיעו לרשותו, ויהיה אחראי לנשק, התחמושת, הפציה-השימוש, הלכשה המוחסנות הציבוריות שהוצאו לשימוש השירות, הנתון לפיקודו, או לשימושו הוא עצמו, והוא יתן את הדין עליהם בכני הנציב במקרה שיאבדו, ייוקו או יושמדו, אלא-אם אפשר יהיה להוכיח — כדי הנחת דעתו של הנציב — כי אותה אבידה, נזק או השמדה נגרמו מתוך תאונה שאי אפשר היה להימנע ממנה, מתוך גניבה שאין לייחסה לרשלנות כל-שהיא מצדו, או מתוך שירות ממש.

(2) פקיד בית-סוהר כל-שהוא אשר — ללא צידוק שבהיתר נכקבע בסעיף-קטן (1) — מויק או מאבד חפץ כל-שהוא, שהוא אחראי לו בהתאם לסעיף-קטן (1), יהיה הנציב רשאי להיפרע ממשכורתו של אותו פקיד בית-סוהר — בלא לפגוע בהענשה כל-שהיא אשר אותו פקיד עשוי להיות צפוי לה לפי הפקודת הזאת — את יציאות תיקונם או החלפתם של החפץ או החפצים שניזוקו או אבדו, בדרך של ניכוי או ניכויים באותם שיעורים חדשיים, שיהיה הנציב עשוי להורותם.

שימוש בנשק כנגד
אסיר במקרה פריצה
או נסיון הימלטות.

27. מותר יהיה לפקיד בית-סוהר כל-שהוא להשתמש בנשקו כנגד אסיר כל-שהוא אם אותו אסיר —

(1) נמלט או מנסה להימלט;

(2) עסוק בכל פריצה מאוגדת או בנסיון כל-שהוא לפרוץ או לשבור ולפתוח את הדלת החיצונית או את השער או את הקיר הגורר של בית-הסוהר, ופקיד רשאי להמשיך ולהשתמש באותו נשק כל זמן שממשיכים בפועל באותה פריצה מאוגדת או באותו נסיון;

(3) משתמש באלימות ביחס לפקיד בית-סוהר או אדם אחר כל-שהוא;

בתנאי שלא יינקט שימוש בכל נשק כזה —

(א) כפי שהורשה בפסקה (1) — אלא-אם יש לו לאותו פקיד טעם מסתבר להאמין שאין בידו למנוע בדרך אחרת את ההימלטות, ואלא-אם התרה אותו פקיד באותו אסיר, כי הוא עומד להשתמש בנשק כנגדו;

(ב) כפי שהורשה בפסקה (3) — אלא-אם יש לו לאותו פקיד טעם מסתבר להאמין כי פקיד בית-הסוהר או האדם האחר נמצאים בסכנת מות, או מסכנים אבר מאברי גופם או עלולה להיגרם להם רעה גופנית קשה אחרת; ובתנאי נוסף כי —

(א) שום פקיד בית-סוהר לא ישתמש בנשקו, בנוכחות הפקיד הממונה עליו, כנגד אסיר כפי שהורשה בפסקאות (1) ו-(2), אלא לפי פקודת אותו פקיד הממונה עליו;

(ב) השימוש בנשק לפי סעיף זה יהיה מכוון, ככל שאפשר, ליטול את כוח-הפעולה ולא להרוג.

- פקידי בית־סוהר לא ייכנסו לתאים בלי־ה
28. פרט למקרה של מחלה או שעת־חירום — לא יהיה מותר לפקיד בית־סוהר להיכנס לתא של אסיר בלי־ה, אלא־אם מלווה אותו פקיד בית־סוהר אחר.
29. שום פקיד זכר של בית־סוהר לא ייכנס או יישאר בתא שכלואות בו נשים, אלא־אם מלווה אותו מטרונית או שומרת בית־סוהר.
30. פקיד בית־סוהר נמוך כל־שהוא, שפסק מלהיות פקיד בית־סוהר לפי הפקודה הזאת, אשר לא ימסור מיד את הבגדים, הנשק, התחמושת הציוד שיהיו ניתנים לו לשם ביצוע חובתו, יהיה צפוי — משיתחייב בדין בפני שופט־שלום — לקנס של עשרים פונט, או למאסר לתקופה של שלושה חדשים או לאותו קנס ולאותו מאסר גם יחד.
31. קיים חשד מסתבר שאדם כל־שהוא הוא עריק מן השירות, רשאי פקיד בית־סוהר כל־שהוא או אדם אחר לתפוס אותו בלי פקודת מאסר ולהביאו מיד לפני שופט־שלום של המחוז שבו נמצא; ומשיתחייב בדין על היותו עריק, יהיה אותו אדם צפוי למאסר לתקופה של שתי שנים ולקנס של חמישים פונט.
- תפיסת עריקים.
- משמעתם הענשתם של פקידי בית־סוהר.
32. פקיד נמוך כל־שהוא של בית־סוהר, אשר —
- (1) משתמש במלים של בגידה או אי־נאמנות כלפי הוד רוממותו או הנציב העליון; או
  - (2) מכה או משתמש, או מאיים להשתמש, באלימות נגד הפקיד הממונה עליו, או משתמש בלשון־איומים או בלשון מרדנית כלפי הפקיד הממונה עליו; או
  - (3) אינו מציינת לפקודה כל־שהיא הניתנת בהיתר; או
  - (4) הוא שיכור; או שותה משקאות משכרים בזמן היותו בתפקידו בפועל; או
  - (5) נעדר ללא רשות; או
  - (6) ישן על משמרתו; או עוזב את משמרתו לפני שהוחלף בדרך הסדירה, פרט למקרה שיצא לרדוף מיד אחר עבריין כל־שהוא שהוא חייב לתפוס; או
  - (7) בהיותו במאסר או בכליאה, יוצא או בורח ממאסרו או מכליאתו לפני שהוציאה אותו לחפשי רשות נאותה; או
  - (8) מתרשל או מסרב מלסייע בתפיסתו של כל פקיד בית־סוהר או אסיר שמחובתו לאסרו; או
  - (9) מניח להימלט לאסיר כל־שהוא, שנמסר לידיו או שמחובתו להחזיקו או לשמרו; או
  - (10) מאיים במעשה אלימות גופנית שאין להצדיקה, על אדם כל־שהוא הנתון בידיו; או
  - (11) אשם במורד־לב; או
  - (12) יורה בנשק־אש כל־שהוא ללא סיבה צודקת או ללא פקודה; או
  - (13) חזל — ללא סיבה — מלהתייצב במפקד כל־שהוא שנקבע בידי הפקיד הממונה עליו; או
  - (14) ממשכן, מוכר, מאבד מתוך הזנחה, מסלק או מקלקל במזיד את נשקו, חפצי־שימוש, כלבושיו או מצרכיו או מדליה או אות־הצטיינות כל־שהם שהוענקו לו על שירות או התנהגות טובה; או
  - (15) גונב כסף או סחורה כל־שהם, שהם רכושו של פקיד בית־סוהר או אסיר כל־שהם, או גונב או מועל בכסף או בסחורה כל־שהם של הממשלה, או מקבל כל כסף או כל סחורה כאלה והוא יודע בהם כי נגנבו או הוצאו במעל מכל פקיד בית־סוהר או אסיר של הממשלה; או
  - (16) פועל פעל כל־שהוא של ביזה או של השחתת־רכוש מתוך שרירות־לב; או
  - (17) תובע בפה או מקבל הענקה; או
  - (18) מרשול, או נטול תשומת־לב, או חסר־נימוס או קורא לריב; או
  - (19) אינו כחזיק את נשק־האש שלו במצב נקי; או
  - (20) מאבד בלא סיבה מסתברת תחמושת כל־שהיא שהוצאה לו; או

- (21) ללא רשות כהלכה — מגלה או מוסר ידיעה כל־שהיא הנוגעת בחקירה כל־שהיא או בעניין מחלקתי; או
- (22) בעמיד פני חולה, מתחלה או מביא לידי מחלה או תשישות כל־שהן; או
- (23) אשם בהתנהגות בלתי־הוגנת במזיד, או אינו מציית במזיד — בין בבית־חולים ובין בדרך אחרת — לפקודות כל־שהן, כשבאמצעות אותם התנהגות בלתי־הוגנת או אי־ציות הוא מביא לידי מחלה או תשישות, או מחמירן או מעכב את ריפויין; או
- (24) שוקע בחוב; או
- (25) בלי רשות נאותה כוציא מידי אדם כל־שהוא דמי־השאה, דמי־סבלות או צידה; או
- (26) עומד בפני משמר אשר מחובתו לתפסו או לשמר בידו; או
- (27) מתפרץ ממחנה או ממקום שיכון; או
- (28) מוסר הרעה כוזבת כל־שהיא בשעה שהוא נעשה פקיד בית־סוהר; או
- (29) מסרב או חדל מתוך הונחה נפשעת מלערוך או מלשלח דינים־חשובות שמחובות לערכם או לשלחם; או
- (30) מגיש האשמה כוזבת על פקיד בית־סוהר או אסיר כל־שהם בדעתו שאותה האשמה כוזבת היא; או
- (31) בהגישו תלונה מקום שהוא סבור כי נעשל לו עוול, הוא מוסר ביודעים הרצאת־דברים כוזבת כל־שהיא, הפוגעת באפיו של פקיד בית־סוהר כל־שהוא, או מעלים ביודעים ובמזיד עובדות חשובות כל־שהן; או
- (32) עוסק ללא הרשאה בעבודה כל־שהיא, להבדיל מחובתו כפקיד בית־סוהר; או
- (33) עושה, או עוזר או מסייע ידיים או משמש באופן אחר כלי בעשיית כל פעל האסור לפי סעיף 80; או
- (34) אשם בפעל, התנהגות, אי־סדרים, או הונחה אחרים כל־שהם, הפוגעים בסדר הטוב ובמשמעת,
- יהיו רואים אותו כאילו עבר עבירה על משמעת:
- בתנאי כי לא יהיה שום דבר שבסעיף הזה מתבאר כפוסט פקיד גמוך כל־שהוא של בית־סוהר מכך שיתכוננו עליו משא־ומתן משפטי על עבירה כל־שהיא בדרך הרגילה לפי החוק.
- 33.—(1) כחוק כפיפות לקביעותיו של הסעיף הזה רשאי הנציב או רב־קצין לחקור את מידת אמיתותה של האשמה כל־שהיא בעבירה כל־שהיא שניקבה בסעיף 32; ולאחר־מכן יוכל לענוש את העבריין — הנציב או רב־קצין בדרך
- (א) תוכחת מוסר;
- (ב) כליאה במחנה או במקום־שיכון וחובה יתרה;
- (ג) נזיפה או נזיפה חמורה;
- או הנציב בדרך
- (ד) קנס שלא יעלה על שכר של ארבעה־עשר יום: בתנאי שאם יסכים הנאשם, יהיה רב־קצין רשאי להטיל קנס שלא יעלה על שכר של שבעה ימים;
- (ה) שילית שכר הנהגה טובה או התמחות;
- (ו) עיכוב שכר, מקום שאירע הפסד מתוך הונחה, או נזק, לרכוש הממשלה, או היעדרות ללא רשות; בתנאי שכל עיכובי שכר יהיו נפרעים משכר העבריין המגיע לו או שיתרבה ויגיע לו לאחר־מכן; ועוכב רק סכום כזה משכרו, שישאיר בידו לכל הפחות שארית של מחצית שכרו החדשי;
- (ז) הורדה בדרגה;
- (ח) שילוחים;
- (ט) שתים או יותר משתים מן ההענשות הנזכרות לעיל.
- (2) האשמה כל־שהיא נגד פקיד גמוך בריטי של בית־סוהר יחקרנה וישפוט בה פקיד גבוה בריטי של בית־סוהר.
- (3) נאשם מפקח בכל עבירה כזאת כנ"ל, תיערך חקירה בידי פקיד בית־סוהר גבוה, ויימסר

עליה דין-חשובון לנציב, שהיה רשאי להטיל כל הענשה אחת או יותר מאחת מן ההענשות הבאות —

- (א) נזיפה או נזיפה חמורה ;
- (ב) קנס שלא יעלה על חמישה פונטים ;
- (ג) עיכוב תוספת-ותק ;
- (ד) הורדה בדרגה או המעלה ;
- (ה) שילוחים.

(4) קיים טעם מסתבר לחשוד כי פקיד בית-סוהר כל-שהוא בדרגת סרג'אנט שומר בית-סוהר או לבטח-מכון עבר עבירה כל-שהיא מן העבירות הנקובות בסעיף 32, יוכל להיאסר — מתוך כפיפות לקביעותיהם של כללים שיוחקנו לפי הפקודה הזאת — בידי פקיד בית-סוהר כל-שהוא בדרגה גבוהה משלו, וכן יוכל להיעצר — עד גמר החקירה — בכל מקום אשר יועדנו הנציב העליון לאוהת תכלית.

34.—(1) לא יתרבה שום שכר לפקיד כל-שהוא של בית-סוהר בגין יום כל-שהוא אשר בו הוא נעדר ללא רשות או מרצה כל גזר-דין של מאסר.

(2) פקיד כל-שהוא של בית-סוהר הנתון בהתלייה או במעצר, כשהוא מחכה לשפטיה, יהיה מותר לו לקבל אותה מתכונת משכרו, שלא תפחת ממחציתו, שהיה הנציב עשוי למצאה נכונה, למן תאריך כעצרו עד לתאריך הזיכוי או החיוב בדין, הכול לפי העניין, במקרה הראשון מותר להעניק לו את הסכום המלא של שכרו, שהיה מקבלו אלמלא-כן.

(3) שום תקופה של היעדרות, מאסר או מעצר כאלה, לא תחושב כיום אחד לצורך הסעיף הזה, אלא-אם ארכו ההיעדרות, המאסר או המעצר שש שעות רצופות או למעלה מכך, בין שכל התקופה כולה ביום אחד ובין שחלה חלקה ביום אחד וחלקה ביום אחר.

(4) כל-אימת שתקופה כל-שהיא של היעדרות, מאסר או מעצר כאלה עולה על שש שעות רצופות כאמור לעיל, אך אינה עולה על עשרים-וארבע שעות, לא תיחשב ליותר מיום אחד, אולם אם היתה תקופה עולה על עשרים-וארבע שעות, תיחשב כל תקופה של עשרים-וארבע שעות או חלק ממנה שלאחר עשרים-וארבע השעות הראשונות ליום אחד.

35. כל קנסות ושטות שיוטלו על פקידי בית-סוהר לפי הפקודה הזאת ייפרעו בעיכוב או בעיכובים משכרו של העבריין, המגיע לו בשעת עשיית אותה עבירה ושיתרבה ויגיע לו לאחר-בכך ; כל הקנסות ישולמו לקרן שתיקרא הקרן הכללית של בתי-הסוהר ; סכומו של עיכוב כל-שהוא בגין קנס או שמש כל-שהם יהיה נתון לשיקול דעתו של הנציב ; בתנאי שלא ייעשה במשך חודש אחד כל-שהוא כל עיכוב שיעלה על מחצית סכום שכרו החדשי של העבריין.

36. פקיד בית-סוהר גביה שיימצא בלתי-יעיל או שהואשם בהאשמה כל-שהיא על התנהגות בלתי-הוגנת, ינהגו בו בהתאם לתקנות, הפועלות אותה שעה, בדבר התליית פקידים ציבוריים.

פנסיות והענקות.

37. בסעיפים 38 עד 51 יהיו למונחים הבאים הפירושים שבצידם, אלא-אם יחייב עניין הכתוב פירוש אחר —

„חבר של השירות“ כולל כל פקיד בית-סוהר, להבדיל מפקיד גבוה של בית-סוהר או ממפקח בריטי ;

„שכר שנתי“ מובנו שיעור השכר השנתי, לרבות שכר התנהגות טובה ושכר התמחות, שהיה משתלם לחבר השירות בתאריך שהוא פוסק להשתייך לשירות, אם שימש במשרתו — או במשרה שיש עמה אותו שכר שנתי — במשך תקופה של שלוש שנים שמיד לפני אותו תאריך ; ולא — שליש כלל שכר המשרות, שבהן שימש במשך שלוש שנים שמיד לפני אותו תאריך בתקופות שבהן שימש באותן משרות ;

בתנאי שאם פרש חבר השירות מטעמי בריאות, יהיה מובנו של המונח „שכר שנתי“ שיעור השכר השנתי, לרבות שכר התנהגות טובה ושכר התמחות, שהיה משתלם לפקיד בתאריך אותה פרישה.

שליפת שבר.

היפרעות של קנסות ושטות.

התליית פקידים בית-סוהר גבוהים.

פירוש.

38. כל אותם סכומי כסף, שיהיה הנציב העליון עשוי להעניקם מוזמן לזמן בדרך פניסיה, הענקה או קצובה אחרת, בהתאם לפקודה הזאת, יהיו שעבוד על הכנסות פלשתינה (א"י) וישלמו מהן.

39.— (1) לשום חבר של השירות לא תהיה זכות מהולטת בפיצויים חלף שירות לשעבר, או בפניסיה, הענקה או קצובה אחרת; ושום דבר הכלול בפקודה הזאת לא יגביל את זכותו של הכתר לשלח כל חבר של השירות ללא פיצויים.

(2) מקום שבהתאם לקביעותיה של הפקודה הזאת אפשר להעניק פניסיה, הענקה או קצובה אחרת לשני אנשים או יותר, יחליט הנציב העליון על אופן חלוקתן בין האנשים הנ"ל, אלא אם נקבעה קביעה אחרת במפורש בפקודה הזאת, והחלטתו תהיה סופית ולא תהיה ניתנת למשאומרוֹן משפטי בבית־משפט כל־שהוא.

(3) מקום שנבקע כדי הנחת דעתו של הנציב העליון כי חבר של השירות היה אשם ברשלנות, אי־ריגולריות או התנהגות בלתי־הוגנת, יהיה אפשר להפחית את הפניסיה, ההענקה או הקצובה האחרת או למנען בכלל.

40. לא תוענק שום פניסיה, הענקה או קצובה אחרת לחבר כל־שהוא של השירות על כל שירות —

- (א) ששירת למבחן, אלא־אם קויים במשרתו ללא הפסק בשירות; או
  - (ב) ששירת שלא בשירות (ב־ית פתוחה) כשהיה צעיר מכן עשרים שנה; או
  - (ג) ששירת בפלשתינה (א"י) קודם ל־1 ביולי, 1920; או
  - (ד) המהווה חלק של פרק־זמן כל־שהוא בשירות שלא שלם;
- בתנאי כי —

(i) כל פרק־זמן של שירות, שסויים על ידי הממשלה לפני שלמו, יהיו רואים אותו, לצרכי הסעיף הזה, כאילו היה פרק־זמן של שירות שלם; וכן

(ii) גם — בהחשב בכל נסיבות המקרה — סבור הנציב העליון כי מן הראוי לעשות כן, יהיה רשאי להווות כי יהיו רואים את שירותו של כל חבר של השירות, המהווה חלק מכל פרק־זמן של שירות, שלא שלם, כשירות המקנה זכות בפניסיה, הענקה או קצובה אחרת; וכן

(iii) אפשר להביא בחשבון כל שירות למבחן בשירות וכל שירות שלא בשירות לפני גיל עשרים שנה, לצרכי פניסיה, הנגמלת לפי סעיף 44.

41.— (1) מתוך כפיפות לקביעותיה של הפקודה הזאת רשאי הנציב העליון להעניק הענקות כלהלן: —

(א) לכל חבר של השירות, שהשלים חמש שנות שירות בשירות, אלא שאינו ראוי להענקה לפי פסקה (ב) של הסעיף הקטן הזה, או בפניסיה לפי הפקודה הזאת — הענקה בשיעור חלק זה: מן העשרים־וארבעה משכרו השנתי על כל שנה מהמש שנות שירותו הרישומות, והענקה בשיעור חלק אחד מן השנים־עשר משכרו השנתי על כל שנת שירות נוספת שלאחר חמש השנים הראשונות;

(ב) לכל חבר של השירות שהשלים פחות מהמש־עשרה שנות שירות ופרש מן השירות על יסוד עדות רפואית, כדי הנחת דעתו של הנציב העליון או מוכיר המדינה, האומרת כי מפאת איוו תשישות שכלית או גופנית, שנגרמה שלא באשמתו הוא, איך הוא מוכשר למלא את חובות משרתו, וכי תשישות זו עלולה להיות תשישות של קבע — הענקה בשיעור חלק אחד מן השנים־עשר משכרו השנתי על כל שנת־שירות;

(ג) לאותו אדם, או איתם בני־אדם, שאינם אדם או בני־אדם שלהם תוענק פניסיה — לפי סעיף 45 — כפי שיהיה הנציב העליון עשוי לקבוע, מקום שחבר של השירות מת בשירות — הענקה שלא תעלה על חלק אחד מן השנים־עשר משכרו השנתי של חבר כזה של השירות על כל שנת־שירות, או הענקה שלא תעלה על שכר שנת אחת משכרו השנתי של אותו חבר השירות, הכול לפי הסכום הקטן ביותר;

בתנאי שאפשר לתת הענקה לפי הפסקה הזאת, בלי להתחשב בתקופת שירותו של חבר השירות המת, בכל מקרה אשר לדעת הנציב העליון הוא מקרה של עניות מרדה או

פניסיות וכו' אינו
בזכות

שירות שאינו מקנה
פניסיה וכו'

הענקות עם סיום
שירות או במקרה
פוח.

סבל מוכחים, והענקה שניתן בנסיבות כאלה לא תפחת ממהצית שכרו השנתי של אותו חבר של השירות.

(2) שום הענקה הניתנת לפי קביעותיהן של פסקה (א) או (ב) שלסעיף-קטן (1), לא תהיה משלמת לחבר כל-שהוא של השירות, עד אשר יפרוש או יפטר מן השירות.

42. מתוך כפיפות לקביעותיה של הפקודה הזאת רשאי הנציב העליון להעניק לכל חבר של שירות, אשר — הענקת פנסייה.

(א) השלים חמש-עשרה שנות שירות, ואף-על-פי שהוא נכון להתגייס מחדש, שוב אין מעסיקים אותו; או

(ב) משהעסיקוהו מחדש לאחר השלימו חמש-עשרה שנות שירות, הוא פורש על-סמך עדות רפואית, כדי הנחת דעתו של הנציב העליון, האומרת כי מפאת איזו תשישות שכלית או גופנית, אין הוא מכשר למלא את חובות משרתו, וכי אותה תשישות עלולה להיות תשישות של קבע; או

(ג) שהשלים עשרים וחמש שנות שירות ופרש מן השירות, פנסייה כאילו שימש במשרה בת-פנסייה והיה זכאי בפנסייה לפי פקודת הפנסיית, 1944.

מס' 1 ל'ש' 1944.

43—(1) אם, בהתחשב בכל מסיבות המקרה, סבור הנציב העליון כי מן הראוי לעשות כן, יהיה רשאי להורות כי שירותו של כל חבר של השירות בממשלה, שלא היה שירות בחיל המשטרה של פלשתינה (א"י) וקדם להיותו חבר של השירות, יובא בחשבון — במידה שהנציב העליון יראנה נאותה לצרכי פנסייה או הענקה, כאילו היה אותו שירות — שירות בשירות; ואם יורה הנציב העליון כנ"ל, יובא שירות זה בחשבון.

שרות שקדם לשירות בשירות (כ"ת פתוחה).

(2) שירות בחיל המשטרה של פלשתינה (א"י) יובא בחשבון לצרכי פנסייה או הענקה כאילו היה זה שירות בשירות, במקרה כל-שהוא מהמקרים הבאים, דהיינו: —

(א) אם הועבר חבר של השירות מחיל המשטרה של פלשתינה (א"י) אל השירות, בלי הפסק בשירותו, ואם לא קיבל הענקה על שירות בחיל המשטרה של פלשתינה (א"י); או

(ב) אם הועבר חבר של השירות מחיל המשטרה של פלשתינה (א"י) אל השירות, בלי הפסק בשירותו, ולאחר שקיבל הענקה על שירותו בחיל המשטרה של פלשתינה (א"י), רוא מחזיר אותה הענקה באותם תשלומים לשיעורים ובמשך אותה תקופה שיהיה הנציב העליון עשוי להתחיל עליהם; או

(ג) אם נתמנה חבר השירות לשירות, לאחר ששירת בחיל המשטרה של פלשתינה (א"י), ולאחר הפסק בשירותו שלא עלה על שלושה חדשים (והפסק זה יהיו רואים אותו כפגרה ללא תשלום), והוא מהזיר את ההענקה שקיבל על שירות בחיל המשטרה של פלשתינה (א"י) (אם ניתנה), באופן שנקבע בפסקה (ב) של הסעיף-קטן הזה.

(3) אם, בהתאם לסעיף-קטן (2) או (3) מסעיף 44 של פקודת המשטרה (כפי שחוקקו בפקודת המשטרה (תיקון), 1945, ובפקודת המשטרה (תיקון), 1946, כסידור), מובא בחשבון לצרכי פנסייה או הענקה שירות בבלשתינה (א"י) או בחיל משטרה של עירייה, כאילו היה זה שירות בחיל המשטרה של פלשתינה (א"י), יהיו רואים שירות כזה לצרכי סעיף-קטן (2) של סעיף זה כשירות בחיל המשטרה של פלשתינה (א"י).

מס' 5 ל'ש' 1945.
מס' 4 ל'ש' 1946.

44—(1) מקום שנחבל חבר השירות חבלת קבע —

(א) (i) בעצם מלאו את חובתו, וכן

(ii) שלא באשכתו הוא, וכן

(iii) בגלל מסיבות שאפשר ליחסן במיוחד לטיב חובתו, או

(ב) בתוצאת כל פעל, שנעשה בפלשתינה (א"י), ושהיה — לדעת הנציב העליון —

(i) פעל של אימתנות, או

(ii) פעל שאפשר ליחסו למהומות רציניות שפשו בפלשתינה (א"י),

יהיה מותר לנציב העליון להעניק לו —

פנסייה על חבלת קבע.

(אא) אם הוצרך על-ידי-כך לפרוש או שהוחשה על-ידי-כך פרישתו במידה כמשית, ואם אינו ראוי לפנסייה לפי קביעותיו של סעיף 42 — פנסייה באותו אופן כאילו היה משמש

במשרה בת־פנסייה והיה ראוי לפנסייה לפי פסקה (י) של תקנה 11(1) מהתקנות הרשומות בתוספת הראשונה על פקודת הפנסיית, 1944; וכן (בב) עם שריעתו, נוסף על כל פנסייה שהוא שעווי להיות ראוי לה לפי קביעותיהם. של הפסקה הקודמת או סעיף 42 — פנסייה נוספת, שתבוסס על שכרו הממשי ביום שנחבל, הנאותה למקרהו כמפורש בלוח הבא:—
כשיכלתו להשתתף בפרנסת עצמו —

נפגמה במקצת — חמשה חלקי שישים ;
נפגמה — עשרה חלקי שישים ;
נפגעה במידה ממשית — חמישה־עשר חלקי שישים ;
אבדה לחלוטין — עשרים חלקי שישים ;

בתנאי כי —

(א) כל חבר של שירות, שגמלו לו פנסייה לפי קביעותיו של הסעיף־הקטן הזה, לא תוענק לו הענקה לפי קביעותיהן של פסקה (א) או (ב) מסעיף־קטן (1) של סעיף 41; וכן (ב) אפשר יהיה להפחית את סכום הפנסייה באותה מידה, שהנציב העליון יראנה מסתברת, מקום שהחבלה איננה סיבת הפרישה או סיבתה היחידה של הפרישה.

(2) מקום שחבר של השירות, הערשה את דרכו אל פלשתינה (א"י) או ממנה בדרך שאישרה הנציב העליון, עם ראשית שירותו בה או כתומו, או בראשית תקופת פגרתו ממנו או כתומה, נחבל הבלח קבע בתוצאת נזק שנגרם לאווירון, לאנייה או לכל־רכב שבהם היה נוסע, או בתוצאת כל פעל שהיה ככוון כנגד אותם אווירון, אנייה או כל־רכב, הנציב העליון נוכח לדעת כי נזק או פעל אלה אפשר ליחסם למסיבות הנובעות מקשרי מלחמה שבהם עשוי חזד רוממותו לעמוד, יהיו רואים אותו חבר של השירות, לצרכיו של הסעיף הזה, כאילו נחבל בנסיבותי המתוארות בסעיף־קטן (1).

פנסייות בטקרה מות.

45.—(1) מקום שמת חבר של השירות בהיותו בשירות בתוצאת חבלות שנחבל — (א) (i) בעצם מלאו את חובתו, וכן (ii) שלא באשמתו הוא, וכן (iii) בגלל מסיבות שאפשר ליחסן במיוחד לטיב חובתו; או (ב) בתוצאת כל פעל, שנעשה בפלשתינה (א"י), ושהיה — לדעת הנציב העליון — (i) פעל של אימתנות, או (ii) פעל שאפשר ליחסו למהומות רציניות שפשו בפלשתינה (א"י), יהיה מותר לנציב העליון להעניק —

(א) אם הנפטר מניח אחריו אלמנה — פנסייה לה, כל עוד אינה נישאת ונחגגת כאשה הגונה, בשיעור שלא יעלה על רבע שכרו השנתי שקיבל בתאריך החבלה, או על רבע המכסימום של דרגת־המשכורת המכסימלית הנאותה של שומר בית־סוהר העומדת בתקפה באותו זמן, הכול לפי הסכום הגדול יותר ;

(ב) אם הנפטר מניח אחריו אלמנה, שמעניקים לה פנסייה לפי הפסקה הקודמת, וילד או ילדים — פנסייה בגין כל ילד וילד, עד מלאות לאותו ילד שמונה־עשרה שנה, כדי סכום שלא יעלה על רבע הפנסייה שנקבעה לפי הפסקה הקודמת ;

(ג) אם הנפטר מניח אחריו ילד או ילדים, אלא שאינו מניח אחריו אלמנה, או שאין מעניקים פנסייה לאלמנה — פנסייה בגין כל ילד וילד, עד מלאות לאותו ילד שמונה־עשרה שנה, כדי כפל הסכום שנקבע בפסקה הקודמת ;

(ד) אם הנפטר מניח אחריו ילד או ילדים ואלמנה, שמעניקים לה פנסייה לפי פסקה (א) של הסעיף־הקטן הזה, ולאחר־מכן מתה האלמנה — פנסייה בגין כל ילד וילד, החל מתאריך מות האלמנה עד מלאות לאותו ילד שמונה־עשר שנה, כדי כפל הסכום שנקבע בפסקה (ב) של הסעיף־הקטן הזה ;

(ה) אם הנפטר מניח אחריו אם, שכל פרנסתה או עיקר פרנסתה היו עליו בשעת מותו — פנסייה לאם בשיעור שלא יעלה על רבע שכרו השנתי ;

בתנאי כי —

(א) אם הנפטר מניח אחריו אלמנה, שמעניקים לה פנסייה — לא תעלה הפנסייה לאמו על החלק השנים־עשר משכרו השנתי,

(ב) אם אין הנפטר מניח אחריו אלמנה, אלא שהוא מניח אחריו ילד או ילדים, שמעניקים להם פנסייה — לא תעלה הפנסייה לאמו על החלק השנים־עשר משכרו השנתי:

בתנאי כי —

(א) לא תשתלם פנסייה לפי הסעיף־הקטן הזה בכל זמן בגין יותר מחמישה ילדים;

(ב) במקרה שמעניקים פנסייה לפי פסקה (א) של הסעיף־הקטן הזה, והיתה האם אלמנה בשעת הענקת הפנסייה ולאחר־מכן שוב נישאה, תיפסק אותה פנסייה החל מתאריך הנישואים; ואם מתלבן לו לנציב העליון בכל זמן, כי מצויים בידי האם אמצעי פרנסה מספיקים אחרים, תיפסק אותה פנסייה החל מאותו תאריך שיהיה הנציב העליון עשוי לקבעו;

(ג) פנסייה, שמעניקים לילדה לפי סעיף זה, תיפסק עם נישואיה אל אותה ילדה בעודנה צעירה מבת שמונה־עשרה שנה.

(2) מקום שחבר של השירות, העושה את דרכו לפלשתינה (א"י) או ממנה — בדרכו שאישרה הנציב העליון — עם ראשית שירותו בה או כתומו, או בראשית תקופת פגרתו ממנה או כתומו, מת כתוצאת נגק שנגרם לאו־ירו, לאנייה או לכלי־רכב שבהם הוא נוסע, או בתוצאת כל פעל אלימות שהיה מכוון כנגד אותם אווירון, אנייה או כלי־רכב, והנציב העליון נוכח לדעת כי נזק או פעל אלה אפשר ליחס למסיבות הנובעות מקשרי מלחמה שבהם עשוי הוד רופמותו לעמוד, יהיו רואים אותו חבר של השירות, לצרכיו של הסעיף הזה, כאילו מת בניסבות המתוארות בסעיף־קטן (1).

(3) לצרכי סעיף זה תכלול המלה "ילד" —

(א) ילד שנולד לאחר מות אביו;

(ב) ילד חורג או בלתי־חוקי, שנולד לפני תאריך החבלה, הנזק או הפעל, הכול לפי העניין, ושכל פרנסתו או עיקר פרנסתו היו על החבר של השירות שנפטר, וכן

(ג) ילד מאומץ, שאומץ באופן המוכר לפי החוק, לפני תאריך החבלה, הנזק או הפעל, הכול לפי העניין, ושפרנסתו כנ"ל.

46. לצורך חישוב סכום כל פנסייה, שתוענק לפי קביעות סעיפים 42, 44 או 45, יהיו רואים כדמיה־שחורות בני־פנסייה — במקרה הבר כלי־שהוא של השירות—את שכרו השנתי, וכשכר שנתי — במקרה חבר בריטי של השירות בדרגת סרג'אנט שומר בית־סתר או למטה מכן — את כפל שכרו השנתי הממשי.

חישוב פנסייות.

47. אם חבר כלי־שהוא של השירות, שהוענקה לו הענקה ללא פנסייה לפי הפקודה הזאת, מתמנה מחדש לשירות לאחר הפסק בשירות שלא עלה על שלושה חדשים, אפשר יהיה להביא בחשבון — לצרכי פנסייה או הענקה — את שירותו הקודם, אם יחזיר את ההענקה הנזכרת לראשונה, משימנה מחדש.

השפעת פינוי מחדש על הענקה.

48. שום פנסייה, הענקה או קצובה אחרת, שתוענקה לפי הפקודה הזאת, לא תהיינה ניתנות לייעוד או להעברה אלא לצורך פריעת —

(א) חוב המגיע לממשלה; או

(ב) צו של בית־משפט כלי־שהוא בדבר תשלום סכומים תקופתיים של כספים להחזקת כל אשה, או אשה קודמת, או ילד קטן, של פקיד בית־סתר, שלו הוענקה הפנסייה, ההענקה או הקצובה האחרת.

ולא תהיינה עשויות דהיעקל, להיתפס תפיסה זמנית או להיות כפופות לגבייה בגלל או בגין חוב או תביעה כלי־שהם, פרט לחוב המגיע לממשלה.

פנסייות וכו' א' תהיינה ניתנות לייעוד וכו'.

49. הוכרז חבר כלי־שהוא של השירות, שהוענקה לו פנסייה או קצובה אחרת לפי הפקודה הזאת, לפושט־רגל או נטול־יכולת לשלם את חובותיו בפסק־דין של בית־המשפט, מיד תיפסק אותה פנסייה או קצובה:

פנסייות וכו' תיפסקנה עם פשיטת־רגל.

לעולם בתנאי כי במקרה כלי־שהוא שבו נפסקת פנסייה או קצובה בגלל פשיטת־רגלו של

בעל הפנסייה או היתרו נטולי-יכולת לשלם את חובותיו, יהיה מותר לנציב העליון — אם הוכרו בעל-הפנסייה לפושט-רגל או לנטולי-יכולת לשלם את חובותיו בפלשתינה (א"י), או — אם הוכרו כנ"ל שלא בפלשתינה (א"י) — יהיה מתן למוכיר המדינה, לגרום לכך — מזמן לזמן, במשך שארית חייו של אותו בעל-פנסייה, או במשך אותה תקופה קצרה יותר או אותו תקופות קצרות יותר, בין שהן רצופות ובין שאינן רצופות, שימצאון נאותות — כל כל הכספים, או חלק כל-שהוא מהם, שבהם היה אותו בעל-פנסייה זכאי בדרך פנסייה או קצובה-אלמלא נעשה פושט-רגל או נטולי-יכולת לשלם את חובותיו, ישולמו לכל האנשים הבאים, או למקצתם — להוציא את האחר או האחרים, דהיינו לאותו בעל-פנסייה וכל אשה, יחד או ילדים משלו, או ישמשו להחזקתם ולתמיכה אישית בהם או לטובתם של האנשים הנ"ל, לפי אותה מתכונת ובאותו אופן, שייראו נאותים בעיני הנציב העליון או מזכיר המדינה, הכול לפי העניין, וכספים אלה ישולמו או ישמשו כאמור.

50. נידון חבר כל-שהוא של השירות, שהוענקה לו פנסייה או קצובה אחרת לפי הפקודה הזאת, לתקופת מאסר — בבית-משפט מוסמך כל-שהוא, בין בתחומי פלשתינה (א"י) ובין מחוצה לה — על פשע או עבירה כל-שהם, יהיה מותר לנציב העליון בכל מקרה ומקרה כזה, אם בעל הפנסייה אסור בפלשתינה (א"י), ולמוכיר המדינה, אם אסור הוא בארץ אחרת, להורות כי אותה פנסייה או קצובה תיפסק מיד:

לעולם בתנאי כי הפנסייה או הקצובה תחזור — בנפקות למפרע — במקרה של אדם, אשר לאחר החתייבות בדין, יוחן חנינה גבורה בזמן מן הזמנים; וכן

בתנאי נוסף כי, מקום שנפסקה פנסייה או קצובה מהטעם הנ"ל, יהיה מותר לנציב העליון או למוכיר המדינה, הכול לפי העניין, לצוות כי כל הכספים, או חלק מהם, שבהם היה בעל הפנסייה זכאי בדרך פנסייה או קצובה, ישולמו לכל אשה, יחד או ילדים של בעל-הפנסייה או ישמשו לטובתם, או—לאחר ריצוי גזר-דינו — גם לטובתו של בעל-הפנסייה עצמו, באותו אופן ממש' ובכפופות לאותם כשרויות וצמצומים שעליהם נקבעו קביעות במקרה פשיטת-רגל לעיל.

51.—(1) כדי להסיר ספק, מכרזים בזה כי שום דבר הכלול בפקודה הזאת לא ימנע פקיד בית-סוהר מלהשתמש בברירה כל-שהיא העשויה להיות בידו לפי סעיף 3 של פקודת המשטרה (תיקון), 1945, מפני שהיה חבר חיל-המשטרה של פלשתינה (א"י).

(2) כל-אימת שפקיד בית-סוהר כל-שהוא השתמש לפי תחילת תקפה של הפקודה הזאת, או משתמש לאחר תחילת תקפה של הפקודה הזאת, בברירה כל-שהיא לפי סעיף 3 של פקודת המשטרה (תיקון), 1945, תחולנה עליו קביעותיו של אותו סעיף, כאילו חברותו בשירות היה חברות בחיל-המשטרה של פלשתינה (א"י).

חלק ו' — אסירים.

קבלת אסירים וכליאתם.

52.—(1) שום אדם לא יתקבל לבית-סוהר אלא בלווית כתב-פקודת-החזרה לבית-סוהר, או כתב-פקודה או צו מעצר או כתב חיוב בדין או מסירה לדין:

בתנאי כי מותר לקבל יחד של אסירה לבית-סוהר עם אמו אם היא יונק שדיים ופחות מכן שנתיים.

(2) רבי-ציון יאמת, כי האסיר הוא האדם ששמו נקוב בכתב-הפקודה או בצו וכי אותם כתב-פקודה או צו נושאים עליהם התימתה של הרשות הנאותה וממלאים מכל הבחינות האחרות אחר דרישות החוק.

53. כל אסיר ייבדק לחוד, בהקדם האפשרי לאחר קבלתו בידי הרופא הממשלתי אשר ירשום את מצבו בריאותו של האסיר ואותם פרטים אחרים העשויים להיקבע, ועד שייבדק כך, יהיה אותו אסיר מובדל — ככל האפשר — מאסירים אחרים.

54.—(1) כל אסיר יחופש עם קבלתו ובאותם זמנים לאחראי-מכן העשויים להיקבע, וכל הפצים אסורים יילקחו ממנו.

(2) אסירה תחופש בידי פקידות בית-סוהר.

פנסיית וכו'
תיפסקנה עם היוכ
בריו.

נפקות שימוש
בברירה לפי סעיף
3 של פקודת
המשטרה (תיקון),
1945.
מס' 5 לש' 1945.
מס' 5 לש' 1945.

קבלת אסירים.

בדיקה רפואית של
אסיר עם קבלתו.

חיפוש אצל אסיר
עם קבלתו.

- פרטים שיש לרשמו. 55. עם קבלתו של אדם כל־שהוא לבית־סוהר יגרום רב־קצין שיירשמו אותם פרטים בדבר אותו אדם שיהיו עשויים להיקבע.
- 56.—(1) כל כסף, בגדים או חפצים אחרים, שיובאו לבית־הסוהר בידי אסיר כל־שהוא, או שיישלחו לבית־הסוהר לשימוש, ואשר לא הותר לו להחזיקם, יימסרו לשמירתו של רב־הקצין והוא ינהל עליהם כתב־משמוש, וכל רכוש כזה יחזור לידי אותו האסיר עם שחרורו.
- (2) בכל מקרה שבגדיו של אותו אסיר הם ישנים, בלויים או מזהמים כליכך, שאין להשתמש בהם או שאינם ראויים לשימוש נוסף, רשאי רב־הקצין לפקוד כי ישמידום, ובמקרה כזה רשאי רב־הקצין ליתן לאותו אסיר — בזמן שחרורו — בגדים ההולמים את מעמדו בחיים.
- (3) רב־קצין רשאי לסרב מלקבל לבית־הסוהר רכוש כל־שהוא של אסיר, אשר בגלל נפחו או כמותו המופרזת, אי־אפשר להחסינו בנוחות בבית־הסוהר.
57. אסירים ואסירות ייכלאו בחלקים נפרדים של בית־הסוהר באופן שימנעם מלהתראות או מלשוחח או מלברא ביחסים כל־שהם אלה עם אלה.
58. האסירים מכל מין ומין יחולקו, במידה שאפשרויות השיכון בבית־הסוהר מאפשרות זאת למעשה, לסוגים נבדלים, והיינו: —
- (א) אסירים המחכים למשפט יחזקו בנפרד מאסירים שנתחייבו בדין ;
- (ב) בני־אדם שלא מלאו להם שש־עשרה שנה בנפרד ממבוגרים ;
- (ג) אסירים אזרחיים בנפרד מאסירים פליליים ;
- (ד) עבריינים בפעם הראשונה בנפרד מעבריינים ששבו אל סודם.
- משמרם העברתם של אסירים.
59. כל אסיר, הכלוא בבית־סוהר כל־שהוא, יהיו רואים אותו כאילו הוא נתון במשמרו החוקי של רב־קצין בבית־הסוהר. כל אסיר יהיה כפוף למשמעתו ולתקנותיו של בית־סוהר במשך כל זמן מאסרו, בין שהוא נמצא בתחומי בית־סוהר כל־שהוא ובין שאינו נמצא בתחומים אלה.
60. הנציב רשאי להורות בצו כללי או מיוחד כי אסיר כל־שהוא או סוג כל־שהוא של אסירים יועבר לבית־סוהר אחר כל־שהוא, וכל־אימת שאסיר כל־שהוא מועבר אל בית־סוהר אחר כל־שהוא שאינו נקוב בכתב־הפקודה, או בצו אשר לפיהם הושם במאסר, יהיו כתב־הפקודה או הצו הנז"ל הרשאה מספקת להוציא לפועל באותו בית־סוהר אחר את פסק־הדין המתואר בכתב־הפקודה או בצו המאסר, או חלק כל־שהוא ממנו אשר נשאר בלתי מוצא לפועל.
61. במקרה שתוארע מחלה מידבקת או מנגעת בבית־סוהר כל־שהוא, יהיה מותר להעביר אסיר כל־שהוא מן האסירים מאותו בית־סוהר למקום אחר, אף־על־פי שאותו מקום לא הוכרז כבית־סוהר לפי הפקודה הזאת, ואותה העברה אפשר יהיה לעשותה בהמשך לצו בחתומת ידו של הנציב העליון, או, במקרה שעת־חירום, בחתומת ידו של רב־הקצין או של אחד מן השופטים התרים של אותו בית־סוהר, ואותו מקום יהיו רואים אותו, במשך שהייתו של אסיר כל־שהוא בו, כחלק מבית־הסוהר שממנו הועבר אותו אסיר כאמור, ולכשתיפסק אותה מחלה, יחזרו אסירים כל־שהם, שהועברו כך מבית־סוהר כל־שהוא, אל בית־הסוהר שממנו הועברו, אם הם עדיין חייבים להיות כלואים בו.
62. אם יתלבן כי אסיר כל־שהוא בבית־סוהר כל־שהוא אינו שפוי בדעתו, יודיע רב־הקצין מיד לרופא הממשלתי, והרופא הממשלתי יקבר ויברק את מצב שכלו של אותו אסיר, ואם יתחום הרופא הממשלתי על תעודת־אישור בגין אותו אסיר בהתאם לטופס המובא בתוספת הראשונה, יעביר רב־הקצין העתק של אותה תעודת־אישור אל הנציב לשם העברה אל הנציב העליון, ויהיה מותר לנציב העליון לצוות — בצו שבכתב בחתומת־ידו, שיהיה ערוך אל רב־הקצין של אותו בית־סוהר — כי אותו אסיר יועבר מיד למקום נאות כל־שהוא, תראוי למשמרם של משוגעים ולטיפול בהם, אשר יהיה הנציב העליון עשוי לקבעו מוזן לזמן לתכלית ההיא, בין בתחומי בית־סוהר כל־שהוא ובין במקום אחר. כל אדם אשר יועבר כך, יישאר באותו מקום עד־אשר יאשר רופא ממשלתי, שבשירות ממשלת פלשתינה (א"י), כי אותו אסיר נשחפה בדעתו, ואז יחזור — בצו מאת הנציב העליון — למשמרו של
- העברת אסירים מבית־סוהר אחד למשנהו.
- העברת אסירים במקרה מחלות מידבקות.
- העברת אסירים משוגעים.

רבהקצין באותו בית־סוהר, אם עודנו צפוי להיות כלוא בו, ואם אינו צפוי לזאת — ישחרר.
63. במקרה מחלה רצינית של אסיר הכלוא בבית־סוהר שאין בו שיכון נאות לאסיר כזה, רשאי רבהקצין, על סמך תעודת־אישור של רופא ממשלתי, ליתן צו על העברתו לבית־חולים ממשלתי.

העברת אסירים
חולים לבית
חולים.

64. כל זמן שאסיר כל־שהוא, אשר הרעבר לבית־חולים כל־שהוא לפי הקביעות שבסעיף הקודם האחרון, יישאר שם, יהיו רואים אותו כנמצא במשמר שבהיתר. הרופא הממשלתי של בית־החולים יעביר אל רבהקצין, בסוף כל חודש וחדש, תעודת־אישור חתומה בידו, האומרת כי — לדעתו — נחוץ שאותו אסיר יישאר בבית־חולים.

רו"ח חדשי מאת
רופא ממשלתי.

65. מיד לאחר שלא יהיה עוד צורך — לדעת הרופא הממשלתי הממונה על בית־חולים כל־שהוא — שאסיר כל־שהוא, אשר הרעבר לבית־החולים האמור, יישאר בו, יעביר הלה אל רבהקצין תעודת־אישור, האומרת כי נחיצות זו פסקה, ואז יגרום רבהקצין מיד לכך, שאותו אסיר יובא אל בית־הסוהר, אם עודנו צפוי להיות כלוא בו.

כוח להחזיר אסירים
לבית־סוהר.

66. הרופאים הממשלתיים והפקידים האחריים של בית־חולים ינקטו בכל אמצעי־הירות כדי למנוע את הימלטו של אסיר כל־שהוא, שיהיה נחוץ שם לטיפול בזמן כל־שהוא, ויהיה מותר לפקידים האמורים לנקוט. באותם אמצעים למניעת הימלטו של כל אסיר כזה, שיהיו נחוצים:

על פקידים לנקוט
באמצעי־הירות
למנוע הימלטות.

בתנאי כי לא ייעשה שום דבר, לפי הרשות הניתנת בסעיף הזה, העשוי לפגוע — לדעת הרופאים הממשלתיים — בבריאותו של אסיר כזה.

67. מקום שבמקרה כל־שהוא סבור רבהקצין — אם משום חומר העבירה אשר בגללה עשוי אסיר כל־שהוא להימצא במשמר או מסיבה אחרת כל־שהיא — כי צווי לנקוט באמצעים מיוחדים לבטיחותו של אותו אסיר בזמן שהוא נתון לטיפול בבית־חולים, יהיה מותר לו למסור אותו אסיר לדיהם של אנשים כותאימים ונאותים, שמספרם לא יפחת משניים, ולפחות אחד מהם יימצא תמיד עם אותו אסיר יומם ולילה, ולאותם בני־אדם יוקנו כוח הרשאה מלאים לעשות את כל הדברים הנחוצים כדי למנוע אותו אסיר מלהימלט, הם יהיו אחראיים לשבירתו הבטוחה, עד אשר יימסר לידי רבהקצין בשעה שיפטרחה מבית־החולים, או עד אותו זמן שבו יתם מועד גזר־דינו, הכול לפי המועד שיהול ראשונה.

אמצעים לבטיחות
נוספת של אסיר
בבית־חולים.

עבודת אסירים.

68.—(1) כל אסיר שנגזר עליו מאסר עם עבודה, אפשר להעבידו בתוך תחומי בית־סוהר כל־שהוא או מחוצה לו, בחלק כל־שהוא של פלשתינה (א"י), ובעבודה כל־שהיא העשויה להיקבע.

עבודה.

(2) אסירים שנגזר עליהם מאסר ללא עבודה אפשר ליתן להם עבודה קלה.
(3) אסירות לא תועבדנה מחוץ לבית־הסוהר, אלא לפי המלצת הרופא הממשלתי, וגם אז רק באותה עבודה הנאותה לנשים.
(4) כל עבודה בבית־סוהר תהיה נתונה להשגחתו של רבהקצין.

מחילת גזר־דין.

69.—(1) כדי לעודד התנהגות טובה וחריצות ובכדי להקל את הטיפול בהחזרת אסירים למוטב, ייעשו סידורים בכל בית־סוהר שלפיהם —

פחילה.

(א) יוכל אסיר, שנגזר עליו מאסר — בין בגזר־דין אחד ובין בגזר־דין רצופים — לתקופה העולה על חודש אחד ופחותה משנתיים, להיעשות לראוי לשחרור כשחלק מגזר־דינו, שלא יעלה על שליש אחד מכלל גזר־הדין, עדיין לא נרצה;

(ב) יוכל אסיר, שנגזר למאסר — בין בגזר־דין אחד ובין בגזר־דין רצופים — לתקופה של שנתיים ימים או למעלה מזה, להבדיל מפסק־דין של מאסר־עולם, להיעשות ראוי לשחרור לפי רשונו, כפי שנקבע בסעיף 71, כשחלק מגזר־דינו, שלא יעלה על שליש אחד מכלל גזר־הדין, עדיין לא נרצה.

(2) לצורך מתן נפקות לקביעותיו של סעיף־קטן (1) ייוקף לזכותו של כל אסיר בשעת

קבלתו השיעור המלא של המחילה שיהיה זכאי בו, ואותה מחילה תאבד לו רק כהענשה על עצלות, חוסר חריצות או עבירה אחרת על משמעת בית-סוהר.

(3) לפי המלצתו של הנציב יוכל הנציב העליון להעניק מחילה על-סמך טעמים מיוחדים בגין זכות יוצאת מן הכלל או חולניות מתמדת.

70—(1) שמו של כל אסיר ואסיר, המרצה גזר-דין של מאסר לתקופה שאינה פחותה מכדי עשר שנים, או של פאסר-עולם, יימסר לנציב בדין-החשבון מאת רב-הקצין של בית-הסוהר, אשר במשמרו מרצה האסיר את גזר-דינו, לאחר שהשלים האסיר שש שנים מגזר-דינו, ומדי שנתיים לאחר-מכן; והדין-החשבון יכיל אותם פרטים הנוגעים באסיר, שיהיו עשויים להיקבע.

עיון תקופתי
בגזר-דין למאסר
ממועד ולמאסר
עולם.

(2) הנציב יגיש את הדין-החשבון של רב-הקצין, ביחד עם המלצותיו, לנציב העליון, שיהיה רשאי ליתן אותן הוראות בדבר מעצרו או שחרורו של אותו אסיר, שיחשבן לראויות.

רשיונות לאסירים להתהלך חפשיים.

71. הנציב רשאי להעניק — לאסיר כל-שהוא, שנגזר עליו מאסר לתקופה של שנתיים, או למעלה מכן, והשלים שני שלישים מכל גזר-דין כזה, התנהג יפה במשך זמן רצותו (רי"ש פתוחה) את גזר-דינו — רשיון להתהלך חפשי בפלשתינה (א"י) או באותו חלק ממנה שיהיה נקוב באותו רשיון, ומותר יהיה לנציב להפקיע או לשנות אותו רשיון כאשר ייטב בעיניו:

רשיונות לאסירים
להתהלך חפשיים.

בתנאי שלא יוענק כל רשיון כזה לאסיר כל-שהוא שנדון למאסר-עולם.

רשיון כל-שהוא, שהוענק לפי הסעיף הזה, יוסיף לעמוד בתקפו במשך חלקו של גזר-הדין שלא תם מועדו, אלא-אם יפקיעהו הנציב או ישנהו.

72. כל זמן שרשיון כזה להתהלך חפשי עומד בתקפו, לא יהיה האדם, אשר לו הוענק הרשיון, צפוי למאסר עקב גזר-דינו.

נפקות חוקית של
רשיון להתהלך
חפשי.

73. כל רשיון להתהלך חפשי יהיה ערוך באותו טופס שייקבע, ויוענק מתוך כפיפות לתנאים הבאים:—

טפסיו ותנאיו של
רשיון להתהלך
חפשי.

(א) המחזיק ברשיון כזה יימנע מלחלל את החוק;

(ב) המחזיק ברשיון כזה לא יתחבר כרגיל אל אנשים המפורסמים לגנאי, כגון גנבים, פורצי-בית, נקוטות של רכוש גנוב נודעים וכיוצא בהם;

(ג) המחזיק ברשיון כזה לא יחיה חיי בטלה או הוללות בלי אמצעים נראים לעין של התפרנסות ביושר;

(ד) המחזיק ברשיון כזה יודיע — בזמן שחרורו מבית-סוהר — לרב-הקצין של בית-הסוהר את המקום שבו הוא מתכוון לישב, וילך לאותו מקום בכל המהירות הנחמה, ובמשך ארבעים ושמונה שעות מזמן הגיעו לאותו מקום יתייצב באופן אישי — אלא אם יהיה מנוע עקב סיבה שאין להימנע ממנה — בפני הפקיד הממונה על תחנת-המשטרה הקרובה ביותר של המחוז, אשר בו שוכן אותו מקום;

(ה) המחזיק ברשיון כזה יתייצב לאחר-מכן אחת לחודש באופן אישי — אלא אם יהיה מנוע עקב סיבה שאין להימנע ממנה — בפני הפקיד הממונה על תחנת-המשטרה הקרובה ביותר של המחוז שבו הוא יושב, וכן יודיע לאותו פקיד הממונה כנ"ל — בין באופן אישי ובין בכתב, אלא-אם יהיה מנוע עקב סיבה שאין להימנע ממנה — על כל שינוי של מקום-ביתו או בתומו אותו מחוז, וכן, עם כל שינוי מקום-ביתו או מחוז אחד למשנהו, ימסור — אלא-אם יהיה מנוע עקב סיבה שאין להימנע ממנה — הודעה ארבעים-ושמונה שעות מראש, בין באופן אישי ובין בכתב, לאותו קצין הממונה על תחנת-המשטרה של המחוז אשר הוא עוזב — על כוונתו לעזוב, וגם — כל-כמה שאפשר מבחינה מעשית — על כתבתו המדוייקת בעתיד; ובמשך ארבעים-ושמונה שעות מזמן הגיעו למקום ייעודו בתחומי המחוז החדש, שבו הוא מתכוון לישב, יתייצב באופן אישי, אלא-אם יהיה מנוע עקב סיבה שאין להימנע ממנה, בפני הקצין הממונה על תחנת-המשטרה הקרובה ביותר שבאותו מחוז;

(ו) תנאים אחרים כל-שהם העשויים להיקבע.

עונש על הפרת תנאי רשיון או עבירה פלילית אחרת.

74. אם יאשם מחזיק ברשיון להתהלך חפשי — שהוענק לפי קביעותיה של הפקודה הזאת — בעבירה כל-שהיא על הפקודה הזאת, או יחדל מלמלא אתר תנאי כל-שהוא מתנאי אותו רשיון מתוך פעל (פ"א וע"ן פתוחות) אשר כשהוא לעצמו אינו גורר עונש לפי חוק כל-שהוא העומד בתקפו, יהיה צפוי — משיתחייב בדין בפני שופט שלום — למאסר לתקופה של שלושה חדשים ולשמש רשיונו בצו מאת שופט השלום אשר בפניו נתחייב אותו אדם בדין.

תוצאות שמשט או הפקעה של רשיונות סהרלך חפשי.

75. מקום שישמש או יופקע רשיון כל-שהוא לפי הפקודה הזאת, ירצה (ר"ש פתוחה) עוד האדם, אשר שמש או הופקע רשיונו, לאחר שירצה עונש אחר כל-שהוא, שיהיה עשוי להיגזר על אותו אדם על העבירה שבתוצאתה שמש או הופקע רשיונו, פרק-זמן של מאסר השווה לאותו חלק של פרק-זמנו, שעדיין לא תם בזמן שחרורו לפי אותו רשיון.

אברו רשיון.

76. מחזיק ברשיון, שהוענק לפי קביעותיה של הפקודה הזאת, שיוכיח כדי הנחת דעתו של שוטר בדרגת סגן רב-קצין של משטרה או לבעלה-מכן, שרשיונו אבד לו שלא באשמתו הוא, יהיה זכאי לקבל כפל (כ"ף שואית; פ"א קמוצה) של אותו רשיון.

הפרוצדורה עם הפקעת רשיון או שטמו.

77. (1) כל-אימת שיפקע הנציב הרשיון, יוציא שופט שלום כל-שהוא — משיראו לו תועלת-אישור על אותה הפקעה — כתב-פקודה, שאפשר יהיה להוציאו לפועל בחלק כל-שהוא של פלשתינה (א"י), לתפוס את האדם שהוענק לו אותו רשיון; ומשנתפס אותו אדם יובא בפני שופט שלום, אשר יערוך כתב-פקודה על החזרת אותו אדם לבית-סוהר, כדי שירצה (ר"ש פתוחה) את גזר-דינו, כאילו לא הוענק שום רשיון כזה.

(2) כל-אימת שישמוט רשיון, בצו מאת שופט שלום לפי סעיף 74 של הפקודה הזאת, יערוך אותו שופט שלום כתב-פקודה על החזרת אותו אדם לבית-סוהר, כדי שירצה את שארית גזר-דינו, כאילו לא הוענק שום רשיון כזה.
כלכלת.

כלכלת אסירים מסויימים כמקורות פרטיים.

78. (1) אפשר להרשות לאסיר אזרחי, או לאסיר פלילי לפני שפיטתו, לכלכל את עצמו, ולקנות או לקבל ממקורות פרטיים בשעות נאותות כמויות של מזון, בגדים, כלי-מיטה או מצרכים אחרים, אולם מתוך כפיפות לבדיקה ולאזאתם תנאים אחרים שיהיו עשויים להיקבע.

(2) שום מזון, בגדים, כלי-מיטה או מצרכים אחרים, שהורשו לאסיר אזרחי או לאסיר פלילי לפני שפיטתו לפי סעיף-קטן (1), לא יינתנו, יושכרו או יימכרו לאסיר אחר כל-שהוא, ואסיר כל-שהוא, אשר יאשם בעבירה לפי קביעותיו של הסעיף הזה, יהיה צפוי לאבד את זכות-היתרון לקנות מזון, בגדים, כלי-מיטה או מצרכים אחרים או לקבלם ממקורות פרטיים למשך אותו זמן, שעליו יחליט רב-הקצין, או להענשה אחרת כל-שהיא, שהותקנה בסעיף 85 של הפקודה הזאת.

הספקת בגדים וכלי-מיטה לאסירים אזרחיים או לאסירים שלא נתחייבו בדין.

79. אסיר אזרחי, או אסיר פלילי לפני שפיטתו, שאינם רוצים לספק לעצמם בגדים וכלי-מיטה, יקבלו אותם אסירים את הגבדים ואת כלי-המיטה הרגילים של בית-סוהר.

הנפצים וקשרי-דיעות אסורים.

הנפצים וקשרי-דיעות אסורים.

80. (1) בסעיף זה, אלא אם יחייב נוסח הכתוב פירוש אחר — „הנפץ“ כולל כסף, בגדים, אוכל, משקה, טבק בצורה כל-שהיא, מכתב, נייר, ספר, כלי-עבודה וכל חפץ אחר מתיאור כל-שהוא.

(2) שום הנפץ לא יוכנס אל, ולא יוצא מן, בית-סוהר כל-שהוא, אלא-אם הורשו אותן הכנסה או הוצאה בפקודה הזאת או בכללים כל-שהם שהותקנו לפיה.

(3) שום אסיר לא יאחז בחפץ כל-שהוא, אשר האחיזה בו לא הורשתה בפקודה הזאת או בכללים כל-שהם שהותקנו לפיה.

(4) פקיד כל-שהוא של בית-סוהר רשאי לבדוק כל דבר הנישא אל, או מן, בית-הסוהר, שהוא רשאי להעמיד ולהפש, או לגרום לכך שיועמד ויחופש, אדם כל-שהוא, החשוד על הבאתו של חפץ אסור כל-שהוא אל בית-הסוהר או על הוצאתו ממנו, ואם יימצא כל חפץ או רכוש כזה, ימסור מיד הודעה על-כך לרב-הקצין.

(5) חפץ אסור כל-שהוא הנמצא באחזותו של אסיר כל-שהוא, אפשר להחרימו לפי ראות עיניו של רב-הקצין.

(6) שום אדם לא יכניס, יוביל או יזרוק לתוך בית-סוהר כל-שהוא, ולא יניח בו, ולא יוציא, יוביל — או יזרוק — ממנו, או יעביר לאסיר כל-שהוא, או יעביר לאדם אחר כל-שהוא או בשבילו או בשמו, ולא יניח כדי שיבוא לאחזותו של אסיר כל-שהוא או לאחזותו של אדם אחר כל-שהוא בשביל אסיר כל-שהוא, או בשמו, או כהובלה מאסיר כל-שהוא — חפץ אסור כל-שהוא; ואם יעשה אדם כל-שהוא או ינסה לעשות פעל כל-שהוא מן הפעלים הנ"ל, אפשר יהיה להחרים אותו חפץ לפי ראות-עיניו של רב-הקצין.

(7) כסף כל-שהוא, שהוחרם בהתאם לקביעותיו של הסעיף הזה, יושלם לקופת ההכנסה הכללית של הממשלה.

(8) חפץ כל-שהוא, שאיננו כסף, אשר יחרם בהתאם לקביעותיו של הסעיף הזה, יעשה בו כלהלן:—

(א) אם אפשר להשתמש בחפץ לטובתם של אסירים הראויים לכך, ישתמשו בו כך, באותו אופן שיהיה רב-הקצין עשוי להורות;

(ב) אם אי-אפשר להשתמש בחפץ לטובתם של אסירים הראויים לכך, כי אז —

(1) אם אין נודע לחפץ ערך כספי, יושמד בהשגחתו של רב-הקצין;

(11) אם נודע לחפץ ערך כספי, יימסר לפקיד הממונה על תחנת-המטרה הקרובה ביותר תלה ימכור אותו, או יגרום לכך שיימכר, ללא דיחוי, ופדיון המכירה יושלם — בניכוי תוצאות כל-שהן שעמדו בהן — לקופת ההכנסה הכללית של הממשלה.

(9) שום אדם לא יקיים קשרי-דיעות עם אסיר כל-שהוא, אלא בהתאם לכללים וצווים המסדירים קשרי-דיעות כאלה.

(10) בלי לפגוע בהחרמה כל-שהיא, העשויה להיערך לפי קביעותיו של הסעיף הזה, יהיה אדם כל-שהוא, המפר קביעה כל-שהיא מקביעותיהם של הסעיפים הקטנים (2), (3), (6), (9), אשם בעבירה, ויהיה צפוי — משיתחייב בדין — לקנס של שלושים פונט או למאסר של שישה חדשים, או לאותם קנס ומאסר יחד.

ביקורים וקשרי-דיעות.

81.—(1) אסיר פלילי שנתחייב בדינו אפשר להרשותו לכתוב מכתב ראשון עם התקבלו לראשונה לבית-סוהר. לאחר תום שלוש החדשים הראשונים לגור-דינו, ולאחר-מכן מדי חדשים, אפשר להרשותו לקבל ביקור של ידידים בתחומי ראייתו ושמיעתו של פקיד בית-סוהר, ולכתוב ולקבל מכתב.

(2) לכשיהיה אסיר חולה באופן רציני, וירצה ששאל קרוב או ידיד כל-שהם יבקרנהו, יהיה רב-הקצין רשאי — בהמלצתו של הרופא הממשלתי — ליתן צו בכתב המרשה את כניסתו של אותו שאר או ידיד אל האסיר, אם הוא חושב לכדאי לעשות כן.

(3) כל האסירים המחכים לשפוטם תינתנה להם כל הזדמנויות מסתברות לבוא בקשרים עם ידידיהם או יועצם המשפטי, וכן יהיו רשאים — מתוך כפיפות לכללים כל-שהם העשויים להיות מותקנים לפי הפקודה הזאת — לכתוב ולקבל מכתבים.

(4) מותר יהיה לאנשי-דת להיכנס לבית-הסוהר בזמנים נאותים ומסתברים כדי לבקר אסירים העשויים לרצות בשירותיהם, ואפשר יהיה להתיר להם לערוך עבודות-אלהים באותן שעות ובאותם מקומות שיהיה רב-הקצין עשוי לאשרם.

82. הפקיד הממונה על בית-סוהר ירשום את שמו ואת כתבתו של מבקר כל-שהוא אצל אסיר בפנקס שיתקן תכלית זו, ויהיה רשאי, אם יהיה לו טעם כל-שהוא לחשד, לחפש או לגרום לכך שיחפש אצל מבקרים גברים, וכן יהיה רשאי להורות מטרונית או שומרת בית-סוהר שתחפש אצל מבקרות. חיפוש כזה לא ייערך בנוכחותם של אסיר כל-שהוא או של מבקר אחר. בבקרה שכבקר כל-שהוא יסרב להרשות כי יחופש אצלו, יהיה הפקיד הממונה רשאי לסרב מלהכניס אותו מבקר, וטעמי אותו סירוב יירשמו בפנקס האמור.

ביקורים וקשרי-דיעות אל אסירים.

אשר לחפש אצל מבקרים ולדרוש את שמותיהם וכתובותיהם.

אסירים שנגזרה עליהם מיתה.

83.—(1) כל אסיר שנגזרה עליו מיתה ייכלא באיזה מקום בטוח בתחומי בית-הסוהר, וכן — אם אפשר — בנפרד מכל שאר אסירים, וכן יינתן בתנאים שאפשר לראותו תמיד גם ביום וגם בלילה.

(2) שום אדם, להבדיל מפקידי בית-הסוהר, הרופא הממשלתי, שופט-תר או איש-דת של הנהגה הדתי, שאליו משתייך אותו אסיר, לא תהיה לו גישה אל אותו אסיר, אלא לפי הרשאה בכתב מאת רב-הקצין.

(3) בכל הוצאות להורג יהיו נוכחים רב-הקצין, הרופא הממשלתי, פקיד של הנהלת הכחוח ושני שוטרים או פקידים של בית-המשפט, אשר היו נכחים בבית-המשפט בשעה שנגזרה על האסיר מיתה, והם יכולים לזהותו כאדם שנגזר דינו; וכן, לבקשת האסיר, מותר להיות נוכח בהוצאתו להורג איש-דת של הנהגה הדתי שאליו הוא משתייך.

משמעת.

עבירות בית-סוהר.

84. הפעלים הבאים מוכרזים לעבירות בית-סוהר, כשעושה אותם אסיר:—

- (1) ריב עם אסיר אחר כל-שהוא;
- (2) הגשת תלונות שאין להן יסוד;
- (3) האשמות-שווא על פקידי בית-סוהר בתשובה לשאלה כל-שהיא בדבר עניינים הנוגעים בבית-סוהר א במשמעת בית-סוהר, או תשובת-שקר על שאלה כל-שהיא בדבר עניינים הכלולים בסעיף 53, ששאל אותה פקיד בית-סוהר;
- (4) קיום קשרים כל-שהם, בכתב, בעל-פה או בדרך אחרת, עם אדם מן החוץ או עם אסיר מתוך אי-ציות לתקנות בית-סוהר;
- (5) עשיית פעל כל-שהוא, המחושב לעורר בהלת-דעת כל-שהיא שלא לצורך בין האסירים או פקידי בית-הסוהר;
- (6) חדלון או סירוב לצעוד לפי פקודה בשעת תנועה בבית-הסוהר, או הליכה לעבודה או חזרה ממנה;
- (7) סירוב לאכול את המזון שנקבע במדרג התזונה של בית-הסוהר;
- (8) אכילה או קנייה ללא-זכות של מזון כל-שהוא שלא נועד לו או לקיחה מן, או הוספה על, המנות שנועדו לאסירים אחרים;
- (9) הוצאת מזון — בלי רשות מאת פקיד בית-סוהר — מבית-המבשלות, או מן המקום שבו ניתנות ארוחות, או אי-ציות לפקודה כל-שהיא בדבר נתינתם או תפלגתם של מזון או משקה;
- (10) השמדת מזון במזיד או השלכתו ללא פקודה;
- (11) הכנסה לתוך מזון או משקה — של דבר כל-שהוא, העלול לעשותו חסר-טעם או בלתי-מבריא;
- (12) חדלון או סירוב מללבוש את הבגדים שניתנו לו, או החלפת חלק כל-שהוא מהם בבגדי אסירים אחרים, או איבודו, השלכתו, קלקולו או שינויו של חלק כל-שהוא מהם;
- (13) הסרתם, טשטושם או שינויים של מספר, סימן או סמל מייחדים כל-שהם, המחוברים אל, או שנושאים אותם על, הבגדים או הגוף;
- (14) חדלון או סירוב לשמור על נקיון הגוף, או אי-ציות לפקודה כל-שהיא המסדירה את גזירתו או גילתו של שער;
- (15) חדלון או סירוב לשמור על נקיונם של בגדים, שמיכות או כלי-מיטה, או אי-ציות לפקודה כל-שהיא בדבר סידורם או עריכתם של אותם הפצים;
- (16) שליחת-יד בדרך כל-שהיא במנועולים, מנורות או אורות של בית-סוהר או ברכוש אחר שאין לו גניעה בו;
- (17) גניבת בגדי בית-הסוהר או חלק כל-שהוא של כבדות בית-הסוהר של אסיר אחר כל-שהוא;

- (18) גרימת מטרד בחלק כל-שהוא של בית-הסוהר ;
- (19) טשטוש פני הקירות, הרהיטים או רכוש אחר של בית-הסוהר או הזקתם ;
- (20) ריקוקה על כל רצפה, דלתות, קיר או חלק אחר של בניין בית-הסוהר או חפץ כל-שהוא שבבית-הסוהר, או לכלוכם באופן אחר ;
- (21) סיאוב במזיד של הבארות, המחראות, מקומות הרחיצה או המרחץ ;
- (22) חדלון או סירוב מלנהוג בזהירות הראויה בכלי-עבודה או בכל בגדים, או חפצים אחרים שהם רכוש הממשלה, או הזקתם, השמדתם או שימוש בהם שלא לתכלית הנועדת ;
- (23) גרימה במזיד של כל מחלה, חבלה או נטילת-יכולת — לעצמו ;
- (24) גרימת מעשי-אלימות או אי קבלת מרות מסוג כל-שהוא או חדלון מלסייע לדיכויים ;
- (25) השתתפות בהתקפה כל-שהיא על פקיד בית-סוהר כל-שהוא או על אסיר אחר ;
- (26) חדלון או סירוב מלעזור לפקיד בית-סוהר כל-שהוא במקרה של נסיון הימלטות או של התקפה על אותו פקיד, או על אסיר אחר ;
- (27) אי-ציות לכלל כל-שהוא מן הכללים או לכל פקודה שבהיתר של פקיד בית-סוהר, או חדלון או סירוב מלבצע חובות באופן שנקבע ;
- (28) יחס זלוזל לכל פקיד של בית-סוהר או לשמש של בית-סוהר, או למבקר כל-שהוא או לאדם כל-שהוא המועבד בקשר אל בית-הסוהר ;
- (29) בטלה, חוסר תשומת-לב או רשלנות בעבודה או סירוב לעבוד ;
- (30) עויבת התא שלו או מקום אחר שנקבע לו, או מקומו בעבודה, ללא רשות ;
- (31) אחיזה בחפץ כל-שהוא שאין הוא זכאי בו ;
- (32) כל התנפלות או שימוש בכוח-זרוע פלילי ;
- (33) קילול, חירוף או הקמת רעש ללא צורך ;
- (34) התנהגות בלתי-מוסרית, פרועה או פרוצה ;
- (35) לשון של העלבה, איומים או ניבול-פה ;
- (36) התחלות (חי"ת פתוחה ; למ"ד דגושה) ;
- (37) האשמה כחובת במזיד על פקיד בית-סוהר או אסיר כל-שהם ;
- (38) הימלטות או קשירת קשר על הימלטות או סיוע בהימלטות ;
- (39) נסיון לעבור עבירה כל-שהיא מן העבירות הנזכרות לעיל ;
- (40) חיזוק ידיהם של עוברי עבירת בית-סוהר כל-שהיא ;
- (41) כל פעל, התנהגות, פריעת-סדר או הונחה אחרים, הפוגעים בסדר הטוב או במשמעת, אף-על-פי שלא ניקבו בשמותיהם בפסקות הקודמות.

85. הנציב, רב-קצין, סגן רב-קצין או שופט-ת"ר יהיה כחם יפה לשמוע ולהכריע בהאשמה על אסיר כל-שהוא בגין עבירת בית-סוהר כל-שהיא, והנציב, רב-הקצין, סגן רב-הקצין או השופט-הת"ר האמורים יהיו רשאים להעניש אסיר כל-שהוא שימצאוהו אשם בעבירת בית-סוהר כל-שהיא, מתוך מתן צו לאיבור מחילת גורדין שלא תעלה על שבעה ימים, בכליאה במבודד — עם או בלי תזונת ענושים — שלא תעלה על ארבעים ושמונה שעות, במתן תזונה מופחתת לעבריין במשך זמן שלא יעלה על ארבעה ימים, או בכל צירוף של ההענשות האלה.

כוח לדון בעבירות בית-סוהר.

86. במקרה כל-שהוא של עבירות חמורות, רציניות יותר או עבירות חוזרות ונשנות יהיו הנציב, רב-הקצין או השופט-הת"ר רשאים להטיל כל עונש אחד או יותר מאחד מן הענשים הבאים לאחר הקירה-יודרשה כהלכה :—

במקרי עבירות חמורות או חוזרות ונשנות.

(1) כליאה במבודד — עם או בלי תזונת ענושים — לתקופה שלא תעלה על ארבעה-עשר יום ;

(2) תזונה מופחתת במשך תקופה שלא תעלה על עשרים-ושמונה יום ;

(3) איבוד-מחילה שלא יעלה על עשרים-ושמונה יום ;

(4) עונש גופני ;

בתנאי כי —

(א) כליאה במקבד לא תימשך ברציפות יותר משבעה ימים והפסקה של שבעה ימים תעבור לפני תקופה נוספת של כליאה כזאת ;

(ב) אם נדון העבריין לתזונה ענושים למשך תקופה העולה על שבעה ימים, לא תוטל עליו תזונה-הענושים ליותר משלושה ימים רצופים, והפסקה של שלושה ימים תעבור עד שתחזור ותוטל עליו ;

(ג) אם נדון עבריין לתזונה מופחתת לתקופה העולה על שבעה ימים, לא תוטל עליו התזונה המופחתת ליותר משבעה ימים רצופים, והפסקה של שלושה ימים תעבור עד שתחזור ותוטל עליו.

87. לא ייענש שום אסיר עדיאשר תהיה לו הזדמנות לשמוע את ההאשמה והעדויות עליו, וללמד זכות על-עצמו.

עונש גופני.

88.—(1) עונש גופני לא ייגמל אלא על העבירות הבאות :—

(א) התקוממות או נסיון התקוממות ; יא

(ב) מעשה אלימות אישי באדם כלי-הוא.

(2) גורדין של עונש גופני יהיה ללקות פעם אחת בלבד. הלקאה כזאת תהיה במטה או בקנה שיאשרם הנציב העליון, או באותו כלי אחר שיהיה הנציב העליון עשוי לאשרו. גזר הדין ינקוב את מספר המלקיות שלא יעלה על עשרים וארבע, ובמקרה אדם פחות מכן ששעשרה שנה — לא יעלה על שתיים-עשרה מלקיות בקנה קל. כל גורדין של עונש גופני שבו מספר המלקיות הוא שתיים-עשרה או פחות מכן, יהיה טעון קיום בידי מושל המחוז, ומקום שמספר המלקיות עולה על שתיים-עשרה, יהיה טעון קיום בידי הנציב העליון, ושום גורדין לא יוצא לפועל עדיאשר יתקבל אותו קיום.

(3) שום גורדין של עונש גופני לא ייגזר על אדם כלי-הוא מבני-הארץ הבאים :—

(א) נשים.

(ב) גברים שעליהם נגזרה מיתה.

(ג) גברים שגילם עולה על ארבעים וחמש שנים.

(4) גורדין של עונש גופני לא יוצא לפועל אלא בנוכחותו של רופא כמשלתי, ולא לפני שיאשר אותו רופא ממשלתי — לאחר בדיקה — כי לפי דעתו כשר האסיר לעמוד מבחינה גופנית בגורדין של העונש הגופני שעומדים להטיל עליו.

(5) הרופא הממשלתי רשאי בכל זמן שהוא, במשך ההוצאה לפועל של גורדין של עונש גופני, להתערב בדבר ולאסור את ההוצאה לפועל של שארית גורדין, אם לפי דעתו אין האסיר יכול לעבוד באותו גורדין ללא סיכון של חבלה גופנית קשה או חבלת-קבע.

(6) שום גורדין של עונש גופני לא יוצא לפועל בשיעורים.

89. אסיר כלי-הוא יוכל להיאשם בפני כל בית-משפט בעל שיפוט מוסמך על עבירה כלי-שהיא על משמעת בית-סוהר, ואותו בית-משפט רשאי לגזור על העבריין מאסר לתקופה של שישה חדשים, אותו גורדין יהיה נרצה לאחר תום מרעד גורדין קודם כלי-הוא :

בתנאי כי שום דבר האמור בפקודה הזאת לא יתבאר כמותר אסיר כלי-שהוא מלהיות נתבע לדין על עבירה כלי-שהיא בדרך החוק הרגילה, ובתנאי כי שום אסיר לא ייענש פעמיים על אותה עבירה עצמה.

פטר.

90. רב-קצין הממונה על בית-סוהר יהיה אחראי לפטר (פ"א שוואית ; טי"ת קמוצה) כהלכה של כל אסירים שבאותו בית-סוהר מיד לאחר שנעשו זכאים בשהורר.

רב-קצין יהיה אחראי לפטר אסירים.

שחרור אסירים.

91. כל אסירים ישוחררו עד צהרי היום שבו הם זכאים להשתחרר ; בתנאי שאסיר נוצרי שמועד גורדינו תם ביום ראשון בשבוע כלי-הוא, או אסיר יהודי

שמועד גזר־דינו תם ביום שבת כל־שהוא, או אסיר מוסלמי שמועד גזר־דינו תם ביום שישי בשבע כל־שהוא, ייפטר ביום הקודם מיד לאלה.

92. נפטר אסיר מבית־סוהר ואין לו ידידים או אמצעי־קיום, רשאי רב־הקצין לשלם לו הענקה כדי אותו הסכום, שיהיה הנציב עשוי לקבעו, ויספק לו נסיעת חנם במסילת־ברזל אל תחנת מסילת־הברזל הקרובה ביותר למקום שבו יושב אותו אסיר כרגיל בפלשתינה (א"י), או — לפי ראות עיניו של הנציב — רשאי הוא — במקרים מיוחדים — לספק נסיעת חנם באבטובוס לתחנת האבטובוסים הקרובה ביותר למקום שבו יושב אותו אסיר כרגיל בפלשתינה (א"י).

הענקה לאסירים בשעת פטרם.

93. כל אסירים ייבדקו, לפני העברתם לבית־סוהר אחר או לבית־חולים לחולי־רוח או לפני פטרם, בידי הרופא הממשלתי, ושום אסיר לא ייפטר — אלא לפי בקשתו הוא — בשעה שהוא סובל מכל מחלה חזקה או מטוכנת.

כדיקה רפואית של אסירים לפני העברתם או פטרם.

חלק ז' — שונות.

94.—(1) הנציב העליון רשאי להתקין כללים בדבר כל העניינים הבאים או עניין כל־שהוא

לפנים.

מהם:—

(i) החובות, הכוחות וההתנהגות של פקידי בית־סוהר ובני־אדם אחרים המועבדים

בבתי־סוהר והענשתם של אותם פקידים או בני־אדם אחרים;

(ii) צורת ההערה של פקידי בית־סוהר והשבעה שעליהם להישבעו;

(iii) המקום שבו ישבו פקידי בית־סוהר;

(iv) גיוסם, התגייסותם ופטרם של פקידי בית־סוהר;

(v) הענקת פגרה לפקידי בית־סוהר;

(vi) תשלום של קצובות ושכר־התמחות ושכר התנהגות טובה לפקידי בית־סוהר ודברים

הכרוכים בכך;

(vii) הענקה של פנסיה והענקות;

(viii) מה ייעשה בקנסות ובשמטות שיהיו נפרעים לפי הפקודה הזאת;

(xiv) סיווג בבתי־סוהר לדרגות;

אליה;

(x) חובותיהם וכוחותיהם של שופטים תרים של בתי־סוהר (להבדיל משופטים תרים בתוקף

משרתם);

(xi) בדיקתם הרפואית של אסירים והטיפול הרפואי בהם;

(xii) מניעת מחלות מידבקות בבתי־סוהר;

(xiii) מבנהם ותיאורם של תאים לכליאה במבודד;

(vix) סיווג בבתי־סוהר לדרגות;

(xv) משמרם הבטיח, מיונם, שעות עבודתם, אופן עבודתם, טיפולם המיוחד, הפרדתם,

תזונתם, בגדיהם, קיומם, הדרכתם, משמעתם, פטרם, החזרתם למוטב של אסירים והגודג

שינהגו בהם;

(xvi) הגדרתם והחרמתם של חפצים אסורים ומה ייעשה בהם;

(xvii) מחילת חלקים של גזר־דין אשר יזכו בה בהתנהגות טובה;

(xviii) מטרה או תכלית אחרות כל־שהן, שבהן קובעת הפקודה הזאת כי אפשר להתקין

כללים לשמן;

(xix) עניין אחר כל־שהוא הדורש הסדר לשם הגשמתה היעילה של הפקודה הזאת, או

לרווחתם ויעילותם של פקידי בית־סוהר, או להנהלתם הטובה והנהגתם של בתי־סוהר,

והמשמעת והמשמר הבטיח של האסירים אשר בהם, ולא רק בתוכם אלא גם כשהם

מועבדים מחוץ לגבולות בית־סוהר;

בתנאי שהכללים הכלולים בתוספת השנייה יעמדו בתקפם עד־אשר ישנו או יופקעו

בכללים שיתקינום הנציב העליון לפי הסעיף הזה.

(2) הנציב רשאי להתקין — באישורו של הנציב העליון — כללים בדבר העניינים הבאים:—

(א) דיסציפלינה של השירות;

(ב) העלתם של פקידי בית־סוהר בדרגה;

(ג) משמר כספי ציבור ומחסנות ציבור שהוצאו לשימוש השירות;
(ד) כל עניין אחר, שבו הוענקו לו כוחות לפי הפקודה הזאת.

הצנתם של אסירים
כשהם דרושים
לטובת הצדק.
פרק נ"ד.

95—(1) למרות קביעה כלשהיא של פקודת העדות, רשאים שופט כלשהוא של בית המשפט העליון או של בית-משפט מחוזי או שופט שלום כלשהוא להוציא — על סמך הוכחה כדי הנחת דעתם שנוכחותו של אסיר כלשהוא בפני שופט או בית-משפט כלשהם דרושה לטובת הצדק — כתב-פקודה או צו בחתימת-ידים, הערוכים אל רב-הקצין, כדי שיביא אותו אסיר בפני אותם בית-משפט, שופט או שופט שלום, למען יחקר, כעד בכל עניין, או דבר, אזרחי או פלילי, החלוי ועומד באותו בית-משפט, או בפני אותו שופט או שופט שלום, או עומד להיות נחקר או מוכרע בו או בפניהם.

(2) אסיר שנלקח מבית-סוהר בהמשך לכתב-פקודה או צו לפי הסעיף הזה יישמר — כל זמן היותו מחוץ לבית-הסוהר — באותו משמר שיהיה עשוי להיקבע לפי הפקודה הזאת, וכל זמן היותו במשמר כזה יהיו רואים אותו כאילו הוא נתון במשמר חוקי.

(3) אדם כלשהוא, המגיש בקשה לפי סעיף-קטן (1) על הוצאת כתב-פקודה או צו שיובא אסיר כלשהוא בפני בית-משפט, שופט או שופט שלום כלשהם, כעד בעניין או בדבר אזרחיים כלשהם, יגיש בבית-המשפט, לפני שיוצאו אותם כתב-פקודה או צו, סכום כסף מספיק — לדעת השופט או שופט השלום המוציא את הכתב או את הפקודה — כדי כיסוי כל הוצאות נסיעה או הוצאות אחרות, העשויות להיות מוצאות בהבאתו של האסיר בפני אותם בית-משפט, שופט או שופט שלום כנ"ל.

(4) שום אסיר לא יובא בפני בית-משפט, שופט או שופט שלום לתכלית כלשהיא נן התכליות הרשומות בסעיף הזה, אלא בהתאם לקביעותיו של הסעיף הזה.

ה' תשרי תש"ו
עונש 555 ע'
עבירות.

96. אדם כלשהוא, האשם בעבירה כלשהיא על הפקודה הזאת או על כלל כלשהוא שהותקן לפיה, שעליה לא נקבע עונש במפורש, יהיה צפוי — משיתחייב בדין בפני שופט שלום — על כל עבירה ועבירה כזאת — לעונש של מאה פונט או למאסר לתקופה של שנה אחת, או לשני העונשים כאחד.

הפקעה.
מס' 2 לש' 1940.

97. פקודת בתי-הסוהר, 1940, מופקעת בזה:

בתנאי שכל כללים, צווים, הודעות, מינויים או כלים אשר נעשו, ניתנו או הוצאו לפועל לפי הפקודה המופקעת בזה, ואשר עמדו בתקפם בשעת תחילת תקפה של הפקודה הזאת, יהיו רואים אותם כאילו נעשו, ניתנו, או הוצאו לפועל בידי הרשות הגאותה לפי הפקודה הזאת, ויסיפו לעמוד בתקפם עד-אשר יופקעו או ישונו לפי הפקודה הזאת.

תוספת ראשונה.

(סעיף 62)

תעודת-אישור רפואית.

אני, החתום מטה, מאשר בזה כי ביום.....
לחודש.....19..... בוקתי באופן אישי, בבית-הסוהר שב.....
בפלשתינה (א"י), את..... אסיר בבית-הסוהר הנ"ל, וכי.....
הוא (א)..... ואדם הראוי לכך שיהיה נתון להשגחה ועצור בפיקוח
ובטיפול, וכי הגעתי לכלל דעה זו על סמך העובדות הבאות:—

(א) משוגע או
שומה או אדם
בלתי שמוי ברעתו.

1. עובדות המורות על טירוף-הדעת, שראיתי בעצמי (ב).....

(ב) הרצה כאו
את העובדות.

2. עובדות אחרות (אם ישנן) המורות על טירוף-הדעת, שנמסרו לי מפי אחרים (ג).....

(ג) הרצה כאו
את הדיקות ומפי
מי נתקבלו.

בתאריך היום הזה..... לחודש.....19.....

רופא ממשלתי.

תוספת שנייה.

- שם. 1. כללים אלה ייקראו כללי בתי-הסוהר, 1946.
- חלק א' — גיוס.
- חלות. 2. החלק הזה של הכללים האלה לא יחול על חברים בריטיים של השירות.
- כשרויות של מועמדים. 3. איש לא יגויס לשירות, אלא אם יש לו הכשרויות הבאות, דהיינו: —
- (א) הוא יודע לקרוא ולכתוב באחת מן השפות הרשמיות;
- (ב) הוא יכול להביא עדות מניחה את הדעת על —
- (i) ישרו, וכן על
- (ii) העובדה שאיננו בעל חוב, וכן על
- (iii) העובדה שקרוביו וחבריו הם בני-אדם ישרים;
- (ג) גילו הוא, לפי הנראה, בין עשרים לעשרים וחמש שנים;
- (ד) מועצת רפואית ממשלתית מצאה אותו ראוי מבחינה רפואית לשרת בשירות;
- (ה) הוא רווק;
- (ו) הוא בעל אזרחות פלשתינאית (א"י) או קיבל רשות לישוב ושיבת קבע בפלשתינה (א"י):
- בתנאי כי הנציב רשאי לפי ראות עיניו, לוותר לגבי מועמד מיוחד כל-שהוא על כשרות כל-שהיא מן הכשרויות הנ"ל.

- מידות נוכח וחוז של מועמדים. 4. מועצת רפואית ממשלתית לא תמצא שום אדם ראוי להתגייס, אלא אם תהיינה בו מידות הגובה והחוז הרשומות להלן:

שיעור התנפחות מכסימאלי שאפשר לקבל	היקף החוז המינימאלי כשהוא מנופח בסילואו	נוכה	ניל
5 סנטימטרים	89 סנטימטרים	170 ס"מ עד 177.8 ס"מ	20
2 אצבעות	35 אצבעות	67 אצבעות עד 70 אצבעות	
5 סנטימטרים	90.4 סנטימטרים	177.8 ס"מ עד 183 ס"מ	
2 אצבעות	35.5 אצבעות	70 אצבעות עד 72 אצבעות	
5 סנטימטרים	91.5 סנטימטרים	183 ס"מ ומעלה	
2 אצבעות	36 אצבעות	72 אצבעות ומעלה	
5 סנטימטרים	90.4 סנטימטרים	170 ס"מ עד 177.8 ס"מ	21 ומעלה
2 אצבעות	36 אצבעות	67 אצבעות עד 70 אצבעות	
5 סנטימטרים	91.5 סנטימטרים	177.8 ס"מ עד 183 ס"מ	
2 אצבעות	36 אצבעות	70 אצבעות עד 72 אצבעות	
5 סנטימטרים	92.7 סנטימטרים	183 ס"מ ומעלה	
2 אצבעות	36.5 אצבעות	72 אצבעות ומעלה	

- ניל המועמד. 5. לאחר בדיקה רפואית תרשום המועצת העורכת אותה בדיקה את דעתה בדבר גילו של המועמד, ובמקרה שאין עדויות המניחות יותר את הדעת, יהיו רואים את הגיל שנרשם כן כגילו של המועמד באותו הזמן.

- כתבי-הערה. 6. כתבי-העדה שנקבע בסעיף 18 של הפקודה יהיה בטופס הרשום להלן:

שירות בתי-סוהר, פלשתינה (א"י).

כתבי-העדה.

שם	העדויות של
מס'	מגוייס מס'
	נתגייס ב
צווים חלק ב' מס'	רשות: —
	מתאריך

יש להזהיר את המגוייס לפני ששואלים אותו את השאלות הבאות.

חשובות

שאלות

1. מה שמך?
2. מה כתבתך?
3. היכן נולדת ובאיזה תאריך?
4. מה שמו וכתבתו של שארך הקרוב?
5. מה נתינותך?
6. מה דתך?
7. מה גילך?
8. האם אתה נשוי?
9. היש לך ילדים? אם יש, כמה?
10. מה מלאכתך או מקצועך?
11. הנתחייבת מימך בדין כפני בית־משפט או בית־דין כל־שהוא, או שולחת משירות הממשלה?
12. הנמצא אתה כעת בשירות הממשלה?
13. הדיית שייך פעם לשירות ממשלתי כל־שהוא? אם כן, אמור באיזו מחלקה, ומה היתה סיבת פטורך?
14. אם נפסלת מימך כבלתי־כשר לשרת בממשלה? אם־כן, על יכור מה?
15. האם רצונך לשרת בשירות בתי־הסוהר, פלשתינה (א"י), בתנאים הבאים:
(א) לזר־זמן של חמש שנים;
(ב) שלא תתפטר ולא תסתלק מחובותיך לפני תום מועד התקשרותך, אלא ברשותו של הנציב, או אם תמסור הודעה בכתב שלושה חודשים מראש.

הנך מחוהר בזה, שאם יתגלה לאהר התגייסותך כי ענית במויד תשובת כחבת על שאלה כל־שהיא מן השאלות הנ"ל, תהיה צפוי למאסר — עם עבודת פרך או בלעדיה — לפרק־זמן שלא יעלה על שישה חודשים.

הערה:—אם המגוייס איננו נתין פלשתינאי (א"י), יש לרשום בפסקה 5 אם ביקש נתינות פלשתינאית (א"י) או אם יש לו רשות לישוב ישיבת־קבע בפלשתינה (א"י).

הצהרה של מגוייס.

„אני, מצהיר בזה בכבוד־ראש כי התשובות אשר השיבותי על השאלות הנוכרות בפני הטופס הזה אמת הן, וכי אני מסכים לשרת בשירות בתי־הסוהר של פלשתינה (א"י) בתנאים הכלולים בפקודת בתי־הסוהר, 1946, ובפקודה כל־שהיא המתקנת אותה או באה במקומה ובכללים שיעמדו מזמן לזמן בתקפם לפיה — לתקופה של חמש שנים.”

(חתימת המגוייס).

שבועה שיש להישבע אחרי ההעדה.

„אני, נשבע שאהיה מסור ונאמן לממשלת פלשתינה (א"י) בתפקיד של פקיד בית־סוהר בשירות בתי־הסוהר של פלשתינה (א"י) ואעשה ואוציא לפועל כל עניינים ודברים אחרים השייכים למשרה כזאת בהתאם לחוק.”

(חתימת המגוייס).

תעודת אישור של פקיד בית-סוהר גבוה.

הזהרתי את המגוייס, אשר שמו נזכר בפני הטופס הזה, שאם ישיב תשובה כוזבת כלי-שאלה על שאלה כל-שהיא מן השאלות הנזכרות בפני הטופס הזה, יהיה צפוי להיענש כפי שנקבע בפקודת בתי-הסוהר, 1946.

השאלות הנ"ל נקראו אז לפני המגוייס בנוכחותי. נתתי דעתי על-כך שיבין כל שאלה ושאלה, שתשובתו לכל שאלה ושאלה תירשם כהלכה כפי שהשיב עליה, וכי המגוייס הנ"ל הצהיר את ההצהרה חתם עליה וכן נשבע חתם על שבועתו בפני ב , היום , הזה לחדש 19.

(חתימת הפקיד) (משרתו).

אישור סופי.

אשר באופן סופי ונתקבל לשירות בתי-הסוהר של פלשתינה (א"י) לחדש 19 ביום

(חתימה)
נציב בתי-סוהר.

חלק ב'. — הצהרה ושבועה.

7. בשעת התקשרות מחדש, לפי סעיף 20 של הפקודה, ימסור פקיד בית-סוהר כל-שהוא בדרגת סרג'אנט-שומר של בית-סוהר, או למטה מדרגה זו, הצהרה בטופס הבא: —

הצהרה בשעת התקשרות מחדש.

אני, (מס') (דרגה) שם
המשרת כעת בשירות בתי-הסוהר של פלשתינה (א"י) ורצוה להתקשר מחדש לשירות נוסף באותו שירות, מצהיר בזה כבוד-ראש שאשרת היטיב ובאמת את ממשלת פלשתינה (א"י) באותו שירות במשך פרק-זמן נוסף של ..... לפי התנאים הכלולים בפקודת בתי-הסוהר, 1946, ובפקודות כל-ישון המתקנות אותה או באות במקומיה וכללים כל-שהם לפיה, העומדים בתקפם עתה או העלולים לקבל תוקף לאחר-מכן.

(חתימת המצהיר).

הוצהר בפני היום הזה לחדש 19

(חתימתו של פקיד בית-סוהר גבוה)

הגני מאשר את ההתקשרות מחדש.

(חתימה)

נציב בתי-סוהר.

8. השבועה אשר יישבע — בהתאם לסעיף 21 של הפקודה — פקיד בית-סוהר כל-שהוא בדרגת מפקח או למעלה-מכן בשעת מינוי, תהיה בטופס הבא: —

שבועה בשעת מינוי.

אני, , נשבע שאהיה מסור ונאמן לממשלת פלשתינה (א"י) ושאלמלא באמונה את חובותיו של פלשתינה (א"י) בהתאם לחוק.

נשבע בפני היום הזה , לחדש 19

(חתימת הפקיד הנשבע)

(חתימה)

נציב בתי-סוהר.

חלק ג'. — קרן כללית של בתי-סוהר.

9. מקורות ההכנסה של הקרן יהיו כל הקנסות שעמדו בהם פקידי בית-סוהר לפי קביעות הפקודה.
10. כל הכנסות הקרן תשתלמנה לחשבונאי הכללי ותיוקפנה לזכותה של הקרן הכללית של בתי-סוהר.
11. החשבונאי הכללי ישקיע, לבקשתו של הנציב ובאישורו של הנציב העליון, אותם סכומים העשויים להתאשר, וכל הכנסה שתהיה מתקבלת מאותן השקעות תיוקף לזכותה של הקרן.
12. הנציב רשאי לשלם הענקות מן הקרן לפקדי בית-סוהר תמורת שירותים מיוחדים או ראויים לשבח:
בתנאי כי —
(א) שום תשלום יחיד העולה על עשרה פונטים לא יישראל בלי הרשאתו המוקדמת של הנציב העליון;
(ב) לא יישראל לפקיד אחד כל-שהוא של בית-סוהר שום תשלומים שיצטברו בשנת כספים אחת כל-שהיא על עשרה פונטים, בלי הרשאתו המוקדמת של הנציב העליון.
13. הנציב רשאי להעניק תרומות מהקרן לשם —
(א) מיקח ציוד לחדרי נופש ולאספורט.
(ב) כל תכלית אחרת לטובתו ורווחתו של השירות:
בתנאי ששום תרומה יחידה העולה על חמישים פונט לא תוענק בלי הרשאתו המוקדמת של הנציב העליון.

חלק ד'. — שכר וסמלים של התנהגות טובה.

14. בחלק זה של הכללים האלה, "שומר בית-סוהר" מובנו שומר פלשתינאי ("א") של בית-סוהר וכולל שומרת פלשתינאית ("א") של בית-סוהר.
15. היכון חיכון בשירות שיטה של שכר וסמלים על התנהגות טובה, אשר יוענקו כתגמול על התנהגות טובה ויעילות ושירות מסור.
16. כל שומר בית-סוהר יהיה ראוי להענקה של סמלים ושכר בהתאם לקביעותיו של החלק הזה מן הכללים האלה.
17. —(1) סמל התנהגות טובה ייגמל לשומר כל-שהוא של בית-סוהר לאחר תום שנתיים ימים של התנהגות טובה בלתי פוסקת בשירות.
(2) סמל נוסף יוענק בגין כל תקופה נוספת של שנתיים של התנהגות טובה בלתי-פוסקת בשירות:
בתנאי שמספר הסמלים, שייגמלו לשומר כל-שהוא של בית-סוהר בזמן כל-שהוא, לא יעלה על חמישה.
(3) מובנה של התנהגות טובה בלתי-פוסקת יהיה התנהגות אשר בגינה לא נרשמה שום רשומה לרעה ברשומות השירות של שומר בית-סוהר, ולא נתפרסמה בפקודות השירות.
(4) תקופת אימוניה של מגוייסים לא יהיו רואים אותה כשירות בשירות לצרכי החלק הזה של הכללים האלה.
(5) הסמל יהיה פס זוויתי או פסים זוויתיים. שיקבעם הנציב, ויינשאו בחלק התחתון של השרוול השמאלי של מעיל המדים.
(6) שכר התנהגות טובה יישראל בשירות של שלוש-מאות חמישה מילים לחודש בגין כל סמל שנגמל, ויהווה דמי-השתכרות בני-פנסיה.

(7) שומר כל־שהוא של בית־סוהר, שנענש בשתי רשומות לרעה ברשומות השירות שלו במשך תקופה של שנים־עשר חודש, ישמוט הסמל האחרון שנגמל לו.

(8) הנציב רשאי לצוות — במקום עונש אחר כל־שהוא או נוסף עליו — על שמיטת סמל אחד או יותר מאחד של שומר בית־סוהר, שנמצא אשם בהתנהגות בלתי־הוגנת.

(9) סמל ששמט לא יינשא, ושום תשלום לא יקובל בגינו.

(10) — (i) שומר של בית־סוהר, ששמט ממנו סמל התנהגות טובה, לא יחזור ויזכה בו עד־אשר ישרת שנה תמימה מתאריך השמט, ובמשך אותה תקופה לא יעמוד בהענשה נוספת כל־שהיא, הגוררת אחריה שמט של סמל כזה.

(ii) שומר של בית־סוהר, ששמט ממנו יותר מסמל אחד, יוכל לחזור ולזכות בסמל אחד בגין כל שנה תמימה של שירות, מתוך כפיפות לאותו תנאי עצמו בגין כל סמל וסמל.

(iii) תקופה, שעברה בזכייה מחדש של סמל התנהגות־טובה ששמט, לא תובא בחשבון לגבי ההתנהגות הטובה בלתי־הפוסקת הדרושה כדי לזכות בסמל נוסף.

(11) שומר של בית־סוהר, שהועלה לדרגת קורפורל שומר של בית־סוהר או למעלה מכן, יפוסק לאחר־כך מלשאת סמלים כל־שהם שנגמלו לו במשך שירותו כשומר של בית־סוהר, וכן יפסוק מלקבל שכר כל־שהוא בגינם, מתאריך אותה העלאה בדרגה.

(12) — (i) פקיד בית־סוהר בדרגת סרג'אנט שומר של בית־סוהר או למטה מכן אשר הורד לדרגת שומר של בית־סוהר לפי בקשתו הוא, או בגלל הזחתת חבריה־עובדים, או בגלל סיבה אחרת כל־שהיא, פרט להתנהגות בלתי־הוגנת, יהיה זכאי שייגמלו לו סמלי־התנהגות טובה כל־שהם, שהיה זוכה בהם בהתאם לחלק הזה של הכללים האלה, אלמלא הועלה בדרגה, וכן שכר בגינם, החל מתאריך אותה הורדה בדרגה.

(ii) פקיד בית־סוהר בדרגת סרג'אנט שומר של בית־סוהר או למטה מכן, שהורד בדרגה בגלל התנהגות בלתי־הוגנת, יהיה זכאי להתחיל ולזכות בסמלים של התנהגות טובה בהתאם לחלק הזה של הכללים האלה החל מתאריך אותה הורדה.

(13) הנציב רשאי לצוות שייגמלו סמל אחד או יותר מאחד לשומר כל־שהוא של בית־סוהר — בלי שים לב לאורך שירותו — בגלל התנהגות ראוייה לשבח באופן מיוחד.

18. זכות כל־שהיא בשכר ובסמל של התנהגות טובה כל־שהם, שזכה בהם חבר כל־שהוא של חיל משטרת פלשתינה (א"י) לפי פקודת המשטרה, יובא בחשבון, אם אותו חבר של חיל המשטרה הועבר לשירות בלי הפסקת שירות, ויהיו רואים אותה — לאותו צורך — כאילו זכה בה לפי קביעות החלק הזה של הכללים האלה.

סייג.

פרק קי"ב.

חלק ה' — שכר־התמחות.

19. שכר־התמחות ישתלם — באישורו של הנציב — לשומרי בית־סוהר, שייעשו ראויים לתגמולו בהתאם לקביעותיו של החלק הזה מן הכללים האלה.

שכר־התמחות.

20. שומר של בית־סוהר יהיה ראוי לתגמול שכר־התמחות, אם —

היות ראוי.

(א) השלים שנה אחת של שירות ממשלתי; וכן

(ב) רב־קצין שלו אישר בו שהוא שומר בית־סוהר נבחן, מתנהג יפה ויעיל; וכן

(ג) עמד — כדי הנחת דעתה של מועצת פקידים שמינה אותה הנציב — בבחינה בנושאים הבאים:—

(i) (אא) פקודת בתי־סוהר — כפי שהיא עומדת בתקפה מזמן לזמן.

(בב) כללי בתי־סוהר — כפי שהם עומדים בתקפם מזמן לזמן.

(ii) (אא) צווים קבועים.

(בב) חובות מעשיות בבית־סוהר.

(iii) (אא) השכלה כללית.

(בב) חשבון אלמנטרי; וכן

(ד) במקרה של שומר בריטי של בית-סוהר — עמד, נוסף על-כך — בבהינה מכשירה בערבית אלמנטרית או בעברית אלמנטרית, בהתאם לתנאים שקבע הנציב.

שיעורים.

21. שכר-התמחות ישולם בשיעור של —

(א) שבע-מאות חמישים מיל לחדש במקרי שומרים פלשטינאיים (א"י) של בית-סוהר ;
(ב) פונט אחד לחדש במקרי שומרים בריטיים של בית-סוהר.

שכר-התמחות ייפסק עם העלאה בדרגה.

22.— (1) שומר של בית-סוהר המקבל שכר-התמחות יפסוק מלקבל אותו שכר עם העלאתו מעיקר לדרגה גבוהה יותר.

(2) סרג'אנט שומר של בית-סוהר או קורפורל שומר של בית-סוהר, שהורד לדרגת שומר של בית-סוהר יהיה ראוי לתגמול שכר-התמחות — לפי ראות עיניו של הנציב — אם התכשר קודם-לכן לתגמול אותו שכר.

תגמול מיוחד.

23. הנציב רשאי לצוות על הענקת שכר-התמחות לשומר כל-שהוא של בית-סוהר, כתגמול מיוחד.

שפט.

24. הנציב רשאי לצוות על שמש שכר-התמחות של שומר כל-שהוא של בית-סוהר, שנמצא אע"פ בהתנהגות בלתי הוגנת או בחוסר-יעילות, למשך תקופה כל-שהיא שיהיה הנציב עשוי להורותה.

תגמול מחדש של שכר-התמחות לאחר ששפט.

25. שומר בית-סוהר, ששמש שכר-התמחותו, לא ייחשב ראוי לתגמול מחדש של שכר-התמחות, אלא במסיבות מיוחדות ובאישורו של הנציב, עד-אשר ישרים שישה חדשים של שירות מניח את הדעת למן תאריך השמש.

בחינה מחדש.

26. שומר כל-שהוא של בית-סוהר, המקבל שכר-התמחות, יהיה אפשר לדרוש ממנו בכל זמן לעמוד בבחינת שכר-התמחות, החלה עליו, כתנאי להמשכת אותו שכר.

סמל.

27. שומר כל-שהוא של בית-סוהר, המקבל שכר-התמחות, יישא סמל מיוחד.

חלק ו' — קצובת-שפה.

התכונות שיטה של קצובות-שפה.

28. היכון תיכון בשירות שיטה של קצובות-שפה, שתוענקה — מתוך כפיפות לאישורו של הנציב — להכרים בריטיים של השירות בדרגת סרג'אנט שומר בריטי של בית-סוהר או למטה-מכן.

בחינה.

29.— (1) באותם הזמנים, שיהיה הנציב עשוי להורות, תתקיים בחינה בשפות הערבית והעברית (שתהיה נודעת בשם „בחינה ריגולארית בשפת הדיבור“) להכרים בריטיים של השירות בדרגת סרג'אנט שומר בריטי של בית-סוהר או למטה-מכן.

(2) ממועמד לבחינה הריגולארית בשפת הדיבור תידרשנה —

(א) ידיעה בדיבור שוטף בעברית או בערבית לאותיות לאטיניות ; וכן

(ב) יכולת לתעתק מן המודפס בערבית או בעברית לאותיות לאטיניות ; וכן

(ג) ידיעה ביסודות הדקדוק הערבי או העברי, כפי שהם חלים על שפת הדיבור.

שיעור של קצובת שפה.

30. חבר בריטי של השירות, שעמד בבחינה הריגולארית, תשתלם לו קצובת-שפה בשיעור של חמש-מאות מיל לחדש על כל שפה ושפה.

בחינה מחדש.

31. כל חבר בריטי של השירות, שהוענקה לו קצובת-שפה לפי החלק הזה של הכללים האלה, יידרש — לאחר אותה תקופה שיחשבנה הנציב לנאותה — לעמוד מחדש בבחינה הריגולארית בשפת הדיבור כתנאי להמשכת אותה קצובה.

קצובת-שפה תימסר עם העברה ממשרתה. עיתון מיום 18.1.45 ע' 30.

32. הועבר חבר של חיל המשטרה הפלשטינאי (א"י), המקבל קצובת שפה כל-שהיא שהוענקה לו לפי תקנות המשטרה הבריטית (תוספת שפה), 1945, אל השירות בלי הפסק שירות, ימשיך לקבל אותה קצובה, כאילו הוענקה לו אותה קצובה לפי החלק הזה של הכללים האלה.

חלק ז' — פגרה.

- פירוש. 33. בחלק זה של הכללים האלה —
 „פקיד” מובנו פקיד פלשתינאי (א"י) נמוך של בית-סוהר.
- הענקת פגרת תופשה. 34. הנציב רשאי להעניק פגרת-תופשה במשכורת מלאה, שאפשר לבלותה בפלשתינה (א"י) או מחוצה לה, כדי שיעור של שלושים יום לשנה, אולם פגרה כזאת לא תהיה מצתברת.
- פגרת-מחלה. 35.—(1) פקיד שחלה אפשר להעניק לו פגרת-מחלה במשכורת מלאה בפלשתינה (א"י) עד כדי חודש ימים, החל מתאריך היעדרו מתפקידו, בגין כל תקופת מחלה. בתנאי שכלל התקופות של פגרת-מחלה, אשר יוענק לפי כלל זה, לא יעלה על שלושה חדשים בשנה אחת כל-שהיא.
- מחדש אחד לשני חדשים. (2) במסיבות מיוחדות אפשר יהיה להאריך את תקופת פגרת-המחלה במשכורת מלאה.
- פגרת-מחלה כפופה להמלצתה של מועצת רפואית. 36. פגרת-מחלה אפשר להעניקה רק על-סמך בדיקתה והמלצתה של מועצת רפואית ממשלתית.
- פגרה במחצית משכורת. 37. פקיד, שהוענקה לו הפגרה שנקבעה בכללים 35 ו-36, ועדיין אינו כשר לחזור לתפקידו, אפשר יהיה להעניק לו — באישורו של הנציב — פגרה במחצית-משכורת : בתנאי שכלל תקופת הפגרה במחצית-משכורת לא יעלה על שישה חודשים.
- תשלום כשהמחלה באה באשמתו וכו'. 38. כשמחלתו של פקיד באה עקב התנהגותו בלתי-הנאותה, רשלנותו או תאונה, תהיה פגרת-מחלה כל-שהיא — שתוענק — באותה משכורת, שיהיה הנציב עשוי להחליט עליה : בתנאי שלא יוענק סכום פחות ממחצית המשכורת.
- אפשרויות נסיעה. 39. פקיד העושה את דרכו לפגרת-מחלה, או חוזר ממנה, יהיה זכאי באותן אפשרויות נסיעה והעברה, החלות עליו כשהוא מקבל פגרה רגילה.
- פגרה היא זכות יתרון. 40. פגרה היא זכות-יתרון ולא זכות, והענקתה כפופה בכל המקרים לדרישותיו של השירות.
- חישוב פגרה. 41. פגרה תחושב מיום עזיבת התפקיד עד היום שלפני החזרה לתפקיד.
- נפקותה של שהיית יתר בפגרה. 42. פקיד, החדל מלחזור לתפקידו בזמן הנאות, יהיה צפוי שינהגו בו כאילו עבר עבירה על הסדר הטוב והמשמעת, ורק במסיבות יוצאות מגדר הרגיל יותר תשלום בגין תקופתה של שהיית-היתר וגם אז רק באישורו של הנציב.
- אין ללבוש מדים בפגרה. 43. שום חבר של השירות לא ילבוש את מדי השירות, בפלשתינה (א"י) או מחוצה לה, בהיותו בפגרה, אלא-אם הושגה קודם הסכמתו של הנציב בכתב.

חלק ח' — פנסיות.

- הגדרת תקופת שירות המכירה לפנסיה או הענקה. 44. מתוך כפיפות לקביעותיו של סעיף 40 מן הפקודה ושל החלק הזה מן הכללים האלה, יהיה שירות, המכשיר לפנסיה או להענקה, הכול לפי העניין, התקופה שבין התאריך שבו מתחיל פקיד בית-סוהר לקבל משכורת או מחצית-משכורת מקרנות פלשתינאיות (א"י) ובין תאריך שבו הוא עוזב את השירות הפלשתינאי (א"י), והתאריכים הנ"ל בכלל, ללא ניכוי תקופה כל-שהיא שבמשכה נעדר בפגרה.
- שירות והיה לפנסיה. 45. מתוך כפיפות לקביעותיה של הפקודה צריך שירות, שבגיננו אפשרי להעניק פנסיה או הענקה כל-שהיא לפי הפקודה, להיות ללא-הפסק, פרט לניכויים שבהם הופסק אותו שירות מתוך ביטול המשורה או מתוך התלייה זמנית אחרת של העבודה, שאינם נובעים מהתנהגות בלתי-הוגנת או התפטרות מרצון.
- תקופת חישוב כסום הפנסיה או הענקה של פקיד בית-סוהר יובאו בחשבון כשירות בן-פנסיה התקופות הבאות: —
 (א) תקופה כל-שהיא שבהמשכה שימש בתפקיד ;

(ב) תקופה כל־שהיא שבהמשכה קיבל מחצית־משכורת מקרנות פלשתינאיות (א"י) בשעה שעשה את דרכו לפלשתינה (א"י) עם מינויו הראשון ;
 (ג) תקופה כל־שהיא שבהמשכה היה נעדר מתפקידו בפגרת־הופשה או בפגרה במשכורת מלאה ;

(ד) תקופה כל־שהיא שבהמשכה נעדר מתפקידו בפגרה במחצית־משכורת, אך באופן שכלל סכום הפגרה במחצית־משכורת, אשר תובא בחשבון כאמור, ביחד עם סכום הפגרה במחצית־משכורת, אשר יזמר במחצית סכום־הפגרה במשכורת מלאה, לא יעלה בכללו על שישית אחת משירות מושבו בפלשתינה (א"י).

(ה) תקופה כל־שהיא שבהמשכה נעדר מתפקידו בפגרה ללא־משכורת, אשר הוענקה לו מטעמים של מדיניות ציבורית, באישורו של מזכיר מדינה, ואשר בהמשכה לא נתכשר לפנסייה או הענקה בגין שירות ציבורי אחר.

(2) תקופות כל־שהן, שבהן נעדר בפגרה, להבדיל מאלה הנקובות בכלל־משנה (1), תנוכינה מכלל שירותו של פקיד בית־סוהר בחישוב תקופת שירות בן־פנסייה אשר לו.

47. שום דבר, הכלול בחלק זה מן הכללים האלה, לא ישפיע על זכות כל־שהיא לפנסייה או הענקה אשר נתרבו לפקיד בית־סוהר כל־שהוא לפני התקנתם של הכללים האלה.

א. ג. קאנינגהאם
 נציב עליון.

20 בינואר, 1940.

פקודת המשטרה (תיקון),

מס' 4 לש' 1946.

פקודת הבאה לתקן את פקודת המשטרה.

חוק יחוק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור: —

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת המשטרה (תיקון), 1946, ותהיה נקראת כאחת עם פקודת המשטרה, הנקראת להלן „הפקודה העיקרית“.

2. סעיף 2 מן הפקודה העיקרית יתוקן כלהלן: —

(א) הגדרת „משל כחוח“ תימחק ;

(ב) בהגדרת „חיל המשטרה“ תימחקנה המלים „לרבות שירות בתי־הסוהר“ ;

(ג) בהגדרת „מפקח (אינספקטור)“ תימחקנה המלים „של משטרה ובתי־סוהר“ ;

(ד) בהגדרת „מפקח כללי“ תימחקנה המלים „ובתי־הסוהר“ בכל מקום שהן מצויות בהגדרה.

3. סעיף 8 של הפקודה העיקרית יוסקע והסעיף הבא יבא במקומו: —

8. כל שוטר יהיה אחראי לכל כספי ציבור שנמסרו להשגחתו או שיבואו לרשותו, וייקפו עליו הנשק, התחמושת, הפציה־שימוש, ההלבשה והמחסנות הציבוריות, שהובאו לשימושן של חיל־המשטרה הנתון לפיקודו, או לשימושן הוא עצמו, והוא יתן את הדין עליהם בפני האינספקטור הכללי במקרה שיאבדו, ייוקו או יושמדו. אלא אם־כן אפשר יהיה להראות — כדי הנחת דעתו של האינספקטור הכללי — כי האבדה, הנזק או ההשמדה נגרמו מתוך תאונה שאי אפשר היה להימנע ממנה, מתוך גניבה שאין ליחסה לרשלנות כל־שהיא מצדו, או מתוך שירות למעשה.

„אחריות פיננסית של שוטרים.“

4. סעיף־קטן (6) של סעיף 9 מן הפקודה העיקרית (כפי שחוקק בפקודת המשטרה (תיקון), 1938) יתוקן במחיקת הביטוי „או לתלויים בהם עפ"י סעיף 47 או 44“ והחלפתו בביטוי „או לתלויים בהם לפי סעיף 46“.

5. הסעיף הבא יוכנס בפקודה העיקרית, מיד לאחר סעיף 14 של אותה פקודה: —

14. למרות תום תקופת שירותו של שוטר כל־שהוא, רשאי הנציב מהמת שתחזירום. העליון לקבוע מומן לזמן בצו קביעות בדבר עיכובו בחיל המשטרה

הפקעתו והחלפתו של סעיף 8 מן הפקודה העיקרית.

תיקון סעיף 9 של הפקודה העיקרית. מס' 38 לש' 1938.

הכנסת סעיף חדש 14 א בפקודה העיקרית.